

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐)

พ.ศ. ๒๔๙๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๖

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๙๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) บทบัญญัติมาตรา ๑๔ ถึงมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยการเก็บภาษีเงินได้จากบุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ปี ๒๔๙๖ เป็นต้นไป

(๒) บทบัญญัติมาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยการเก็บภาษีเงินได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในหรือหลังวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

(๓) บทบัญญัติมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยการค่า ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสัปดาห์วันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

(๔) บทบัญญัติมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
ภาษีขาย ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔๙๖ เป็นต้นไป

(๕) บทบัญญัติมาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๕๑ แห่งพระราช
บัญญัติว่าด้วยอากรแสตมป์ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสัปดาห์วัน
นับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

(๖) บทบัญญัติมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
ภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสัปดาห์วันนับแต่วัน
ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกวิเคราะห์ศัพท์คำว่า “อำเภอ” ใน
มาตรา ๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปแทน

““อำเภอ” หมายความว่า นายอำเภอหรือสมุหบัญชี
อำเภอ และหมายความรวมถึงผู้ทำการแทนด้วย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อ
ไปแทน

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๓๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

“มาตรา ๓ บรรดารัษฎากรประเภทต่าง ๆ ซึ่งเรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรนี้ จะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อการต่อไปนี้ได้ คือ

(๑) ลออัตรา หรือยกเว้นเพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์กิจการ หรือสภาพของท้องถิ่นบางแห่งหรือทั่วไป

(๒) ยกเว้นแก่บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญา หรือตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกันกับนานาประเทศ

(๓) ยกเว้นแก่รัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล องค์การศาสนา หรือองค์การกุศลสาธารณะ

การลดหรือยกเว้นตาม (๑) (๒) และ (๓) นั้น จะตราพระราชกฤษฎีกายกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงก็ได้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

“มาตรา ๓ ทวิ ถ้าเจ้าพนักงานดังกล่าวต่อไปเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรต้องได้รับโทษจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ก็ให้มีอำนาจเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียว ในความผิดต่อไปนี้ได้ คือ

(๑) ความผิดตามมาตรา ๓ ทศ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๖ และมาตรา ๑๕๘ ซึ่งเกิดขึ้นในจังหวัดพระนคร หรือจังหวัดธนบุรี ให้เป็นอำนาจของอธิบดี ถ้าเกิดขึ้นในจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด

(๒) ความผิดตามมาตรา ๓ นว มาตรา ๓๗ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๔๗ และมาตรา ๑๕๕ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนกรมมหาดไทย และผู้แทนกรมตำรวจ

ถ้าผู้ต้องหายอมใช้ค่าปรับตามที่เปรียบเทียบเสร็จแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มผู้ต้องหามิให้ถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดนั้น”

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๖

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓ เบญจ แห่ง
ประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๓ เบญจ ในกรณเจ้าเป็นเพื่อประโยชน์ในการ
จัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร ให้อธิบดี สำหรับใน
เขตจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี หรือผู้ว่าราชการจังหวัด
สำหรับในเขตจังหวัดอื่น มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้
เจ้าพนักงานสรรพากรทำการตรวจค้นหรือยึดบัญชี เอกสาร
หรือหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษี
อากรที่จะต้องเสียได้”

การตรวจค้นหรือยึดตามความในวรรคก่อน ให้กระทำ
ได้ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓ ฉ แห่ง
ประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๓ ฉ บรรดาบัญชี เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ
ซึ่งเกี่ยวกับ หรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีอากรที่จะต้องเสีย
ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ เจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงาน

ฉบับพิเศษ หน้า ๗

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

เจ้าหน้าที่จะสั่งให้บุคคลใดที่มึ้นหน้ารับผิดชอบ จัดการแปล
เป็นภาษาไทยให้เสร็จภายในเวลาที่สมควรก็ได้”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓ สัตต แห่ง
ประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๓ สัตต เพื่อประโยชน์แห่งการจัดเก็บภาษีอากร
ตามประมวลรัษฎากร การตรวจสอบและรับรองบัญชีจะกระทำ
ได้ก็แต่โดยบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

บุคคลที่จะขอใบอนุญาตจากอธิบดีตามความในวรรคก่อน
ต้องเป็นผู้ที่มึ้นคุณสมบัติและปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด
โดยอนุรัษฎุมันตร

บุคคลใดได้รับใบอนุญาตดังกล่าวแล้ว ถ้าฝ่าฝืนระเบียบ
ที่อธิบดีกำหนด อธิบดีอาจพิจารณาสั่งถอนใบอนุญาตเสีย
ก็ได้

บทบัญญัติแห่งมาตรานี้จะใช้บังคับในเขตจังหวัดใด ให้
อธิบดีประกาศโดยอนุรัษฎุมันตร

การประกาศ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๓๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๖

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓ อัฐิ แห่ง
ประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๓ อัฐิ กำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการ
หรือแจ้งรายการต่าง ๆ กัด กำหนดเวลาการอุทธรณ์กัด
หรือกำหนดเวลาการเสียภาษีอากรตามที่กำหนดไว้ในประมวล
รัษฎากรกัด ถ้าผู้ต้องหาต้องปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าว
มิได้อยู่ในประเทศไทย หรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะ
ปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นเป็นการ
สมควร จะให้ขยายหรือให้เลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตาม
ความจำเป็นแก่กรณีได้”

กำหนดเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรนี้ เมื่อ
รัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควร จะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลา
นั้นออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีได้”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓ นว แห่ง
ประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๓ นว ผู้ใดรู้อยู่แล้วไม่อำนวยความสะดวก
หรือขัดขวางเจ้าพนักงานผู้กระทำการตามบท ๒๔ ตามความใน

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

มาตรา ๓ เบื้องต้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ ”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓ ทศ แห่งประมวลรัษฎากร

“ มาตรา ๓ ทศ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานประเมิน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามความในมาตรา ๓ ฉ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๓๐ ในการอุทธรณ์การประเมินภาษีอากรที่อำเภอไม่มีหน้าที่ประเมิน ให้อุทธรณ์ได้ตามเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) เว้นแต่ในกรณีห้ามอุทธรณ์ตามความในมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๕ ให้อุทธรณ์การประเมินของเจ้าพนักงานประเมินต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับแจ้งการประเมินตามความในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๔๕

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

(๒) เว้นแต่ในกรณีห้ามอุทธรณ์ตามความในมาตรา ๓๓ ให้ผู้อุทธรณ์คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ต่อศาลภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีอากร เว้นแต่กรณีอุทธรณ์การประเมินของเจ้าพนักงานประเมินตามความในมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๔๕

กรณีอุทธรณ์การประเมินตามความในมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๔๕ ผู้อุทธรณ์ต้องเสียภาษีอากรตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ถ้าไม่เสียภายในกำหนดนี้ ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ แห่งเงินภาษีอากรที่ต้องเสีย เงินนี้ให้ถือเป็นค่าภาษีอากร”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกวิเคราะหส์ัพท์คำว่า “ภาษีปกติ” “ภาษีเสริม” และ “ภาษีเงินได้” ในมาตรา ๓๕ แห่ง

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ เงินได้พึงประเมินนั้น คือเงินได้ประเภทต่อไปนี้

(๑) เงินเดือน ค่าจ้าง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า หรือประโยชน์เพิ่มอย่างอื่นซึ่งนายจ้างจ่ายหรือให้ใช้ หรือให้แก่ลูกจ้างของตนเนื่องจากการจ้างแรงงาน

(๒) ค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าส่วนลด เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงิน หรือประโยชน์เพิ่มอย่างอื่นที่ได้ หรือได้ใช้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ ไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงานหรืองานที่รับทำให้นั้น จะเป็นการประจำหรือชั่วคราว

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

---

(๓) ค่าแห่งกิตติคุณ ค่าแห่งลิขสิทธิ์ ค่าแห่งการโอนสิทธิ เงินปันผล เงินได้ลิขสิทธิ์ เป็นเงินรายปีอันได้มาจากพันธกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษาของศาล

(๔) เงินได้ที่เป็น

(ก) ดอกเบี้ยจากพันธบัตร หุ้นกู้ เงินกู้ยืม จำนำ จำนอง หรือเงินฝาก

(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือประโยชน์ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วน ในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ง) เงินอุดหนุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่ากำไรและเงินที่กันไว้ร่วมกัน

(จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งตั้งจากกำไรที่ได้มาหรือเงินที่กันไว้ร่วมกัน

(ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ควบเข้ากัน หรือรับช่วงกัน หรือเลิกกัน ซึ่งตราว่าเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

(ข) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้น หรือโอนการเป็นหุ้นส่วน ซึ่งตราความเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

(๕) เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจาก

(ก) การให้เข้าทรัพย์สิน

(ข) การผิดสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน

(ค) การผิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อน ซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้นโดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว

ในกรณี (ข) และ (ค) ให้ถือว่า เงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้วแต่วันทำสัญญาจนถึงวันผิดสัญญาทั้งสิ้น เป็นเงินได้พึงประเมินของปีที่มีการผิดสัญญานั้น

(๖) เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือวิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลป์ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาชีพอิสระอื่นซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดชนิดไว้

(๗) เงินได้จากการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหาสัมภาระในส่วนสำคัญนอกจากเครื่องมือ

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

---

(๘) เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรือการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (๑) ถึง (๗) แล้ว

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๔๒ เงินได้พึงประเมินประเภทต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

(๑) ค่าเบี้ยเลี้ยง หรือค่าพาหนะ ซึ่งลูกจ้าง หรือผู้รับหมายหรือตำแหน่งงาน หรือผู้รับทำงานให้ได้อำนาจโดยสุจริต ตามความจำเป็นเฉพาะในการที่ต้องปฏิบัติการตามหน้าที่ของตน และได้จ่ายไปทั้งหมดในการนั้น

(๒) ค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามอัตราที่รัฐบาลกำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยอัตราค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

(๓) เงินค่าเดินทางซึ่งนายจ้างจ่ายให้ลูกจ้าง เฉพาะส่วน
ที่ลูกจ้างได้จ่ายทั้งหมดโดยจำเป็นเพื่อการเดินทางจากต่างถิ่นใน
การเข้าทำงานเป็นครั้งแรก หรือในการกลับถิ่นเดิมเมื่อการ
จ้างได้สิ้นสุดลงแล้ว

(๔) ในกรณีที่นายจ้างและลูกจ้างได้ทำสัญญากันโดย
สุจริตก่อนใช้พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช ๒๕๖๕
มีข้อกำหนดว่า นายจ้างจะชำระเงินบำเหน็จ เงินค่าธรรมเนียม
เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัส ให้แก่ลูกจ้างเป็นจำนวนเดียว
เมื่อการงานที่จ้างได้สิ้นสุดลงแล้ว แม้เงินเดิมจำนวนนั้นจะได้
ชำระภายหลังที่ไซบัพัญญุตในส่วนนี้แล้ว เงินบำเหน็จ เงินค่า
ธรรมเนียม เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัส ส่วนที่เป็นค่าจ้าง
แรงงานอื่นได้ทำในเวลาก่อนใช้พระราชบัญญัติภาษีเงินได้
พุทธศักราช ๒๕๖๕ นั้น ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

(๕) เงินเพิ่มพิเศษประจำตำแหน่ง และเงินค่าเช่าบ้าน
หรือบ้านที่ให้อยู่โดยไม่ต้องเสียค่าเช่า สำหรับข้าราชการ
สถานทูต หรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

---

(๖) เงินได้จากการขาย หรือส่วนลดจากการซื้ออาคาร
เสตมป์ หรือเสตมป์ไปรษณียากรของรัฐบาล

(๗) เบี้ยประชุมกรรมการหรือกรรมการ หรือค่าสอน
ค่าสอบ ที่ทางราชการหรือสถานศึกษาของทางราชการจ่ายให้

(๘) ดอกเบี้ยจากพันธบัตรของรัฐบาลไทย หรือจาก
เงินฝากธนาคารออมสินของรัฐบาล

(๙) การขายทรัพย์สินอันเป็นมรดก หรือการขาย
ทรัพย์สินซึ่งทรัพย์สินนั้นได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหา
กำไร ทั้งต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติ
รัฐมนตรี

(๑๐) เงินได้ที่ได้รับจากการอุปการ โดยหน้าที่ธรรม
จรรยา เงินได้ที่รับจากการรับมรดก หรือจากการให้โดย
เสน่หาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี

(๑๑) รางวัลสลากกินแบ่ง หรือสลากออมสินของรัฐบาล
รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ในการประกวดหรือแข่งขัน สิบบน
รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ รางวัลเพื่อการศึกษาหรือค้นคว้าใน
วิทยาการ

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

---

(๑๒) บำนาญพิเศษ บำเหน็จพิเศษ บำนาญตกทอด
หรือบำเหน็จตกทอด

(๑๓) ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิด เงินที่ได้จากการ
ประกันภัย หรือการฉ้อโกง

(๑๔) เงินส่วนแบ่งกำไรจากห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะ
บุคคลที่มีโชติบุคคล และเงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา
๕๐ (๔) (ข) (ง) (จ) หรือ (ฉ) ซึ่งได้จาก บริษัทหรือ
ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีหน้าที่เสียภาษีอย่างบุคคลธรรมดา

(๑๕) เงินได้ในปีที่ล่วงมาแล้วรวมกันไม่เกิน ๕,๙๐๐
บาท

(๑๖) เงินได้ที่ได้รับจากกองมรดกซึ่งต้องเสียภาษีตาม
ความในมาตรา ๕๗ ทวิ

(๑๗) เงินได้ตามที่จะได้กำหนดยกเว้นโดยกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ ทวิ แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๔
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

“มาตรา ๔๒ ทวิ เงินได้พึงประเมินตาม ความในมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ ร้อยละ ๒๐ แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งประมวล รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปน^{นี้}แทน

“มาตรา ๔๓ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๕) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเท่าที่จ่ายไปทั้งหมดตามความจำเป็น ของกิจการ และค่าใช้จ่ายนั้นจะต้องไม่เป็นการจ่ายลงทุนหรือ ส่วนตัว ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๕ ตี มาใช้บังคับโดยอนุโลม ”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งประมวล รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปน^{นี้} แทน

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

“มาตรา ๔๔ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐
(๖) ขอมให้หักค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปทั้งหมดตามความจำเป็น
ของกิจการ และค่าใช้จ่ายนั้นจะต้องไม่เป็นการจ่ายลงทุนหรือ
ส่วนตัว ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๕ ตร. มาใช้บังคับโดย
อนุโลม”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐
(๑) ขอมให้หักค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปทั้งหมดตามความจำเป็น
ของกิจการ และค่าใช้จ่ายนั้นจะต้องไม่เป็นการจ่ายลงทุนหรือ
ส่วนตัว ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๕ ตร. มาใช้บังคับโดย
อนุโลม”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐
(๔) ขอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราช
กฤษฎีกา”

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๔ และ
ให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๔๑ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๕๐
เมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แล้ว ให้ได้ลด
หย่อนอีกดังต่อไปนี้

(๑) ลดหย่อนให้

- (ก) เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับผู้มีเงินได้ ๓,๐๐๐ บาท
- (ข) เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับสามีหรือภรรยาของผู้มี
เงินได้ ๑,๕๐๐ บาท

(ค) เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรชอบด้วยกฎหมาย
ของผู้มีเงินได้ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือไร้ความสามารถ
หรือเสมือนไร้ความสามารถอันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูคน
ละ ๕๐๐ บาท แต่มิให้ลดหย่อนให้สำหรับบุตรนั้นที่มีเงินได้
พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ ๕๐๐ บาทขึ้นไป

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖

(๒) ในกรณีที่สามภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้พึงประเมิน การหักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) ให้หักรวมกันได้ ๔,๕๐๐ บาท เว้นแต่ความเป็นสามภริยามีได้มียู่ตลอดปีภาษี ที่ล่วงมาแล้ว การหักลดหย่อนเฉพาะในปีนั้นจึงให้ต่างฝ่ายต่างขอหักลดหย่อนกันได้

(๓) การหักลดหย่อนสำหรับบุตรของผู้มีเงินได้นั้น ให้ได้รับตลอดทั้งปี ไม่ว่าในกรณีที่ได้รับลดหย่อนจะมีอยู่ตลอดปีหรือไม่

(๔) ในกรณีคำนวณภาษีจากห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีไนนิติบุคคลตามความในมาตรา ๕๖ วรรคท้าย การหักลดหย่อนให้คำนวณหักได้เฉพาะตามเกณฑ์ใน (๑) (ก) จากผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนที่อยู่ในประเทศไทย รวมกันเป็นยอดที่จะหักลดหย่อนได้ทั้งสิ้น”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปแทน

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

“มาตรา ๔๘ เงินได้พึงประเมินต้องเสียภาษีเงินได้ดังต่อไปนี้

(๑) เงินได้พึงประเมินเมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ หัก ถึง มาตรา ๔๗ แล้ว เหลือเท่าใดเป็นเงินได้สุทธิ ต้องเสียภาษี ในอัตราตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ แต่ภาษีที่เรียกเก็บนี้มิให้เกิน ๕ ใน ๑๐ ของจำนวนเงินได้พึง ประเมินเฉพาะส่วนที่เกิน ๔,๘๐๐ บาท

(๒) สำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป การคำนวณภาษีตาม (๑) ให้เสียไม่น้อยกว่าพันละ ๓ บาทของยอดเงินได้พึงประเมิน

ถ้าภาษีเงินได้ที่เจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินแล้วมี จำนวนต่ำกว่า ๑ บาท เป็นอันไม่ต้องเรียกเก็บ”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งประมวล รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๖

“มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ผู้มีเงินได้มิได้ยื่นรายการเงินได้ หรือเจ้าพนักงานประเมินพิจารณาเห็นว่า ผู้มีเงินได้ยื่นรายการเงินได้ต่ำกว่าจำนวนที่ควรต้องยื่น ให้เจ้าพนักงานประเมินโดยอนุเมตติวิธี มีอำนาจที่จะกำหนดจำนวนเงินได้สุทธิของผู้นั้น โดยถือเงินหรือทรัพย์สินซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ หรือเข้ามาอยู่ในครอบครองของผู้มีเงินได้ หรือรายจ่ายของผู้มีเงินได้ หรือฐานะความเป็นอยู่ หรือพฤติการณ์ของผู้มีเงินได้ หรือสถิติเงินได้ของผู้มีเงินได้เอง หรือของผู้คนที่กระทำการทำนองเดียวกับของผู้มีเงินได้ เป็นหลักในการพิจารณา แล้วทำการประเมินแจ้งจำนวนเงินที่ต้องชำระไปยังผู้ต้องเสียภาษี ผู้นั้นให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕ ถึงมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๔๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๕๔

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

“(๓) สำหรับเงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐
(๓) เฉพาะเงินจ้างแห่งการรับเหมาที่มีจำนวนรวมกันตั้งแต่
๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้คำนวณหักในอัตราพันธะ ๓ บาท”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๕๖
แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดย
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อวิบุคล
มีเงินได้พึงประเมิน ให้ผู้อำนวยการ หรือผู้จัดการ ยื่นรายการ
เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในชื่อของห้างหุ้นส่วนหรือคณะ
บุคคลนั้นที่ได้รับในระหว่างปีภาษีส่งมาแล้วภายในกำหนด
เวลาและตามแบบเช่นเดียวกับวรรคก่อน การเสียภาษีในกรณี
เช่นนี้ ให้ผู้อำนวยการ หรือผู้จัดการรับผิดชอบในชื่อของ
ห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นจากยอดเงินได้พึงประเมิน
ทั้งสิ้นเสมือนเป็นบุคคลธรรมดาคนเดียว โดยไม่มีการแบ่ง
แยก ทั้งนี้ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคน
ไม่จำเป็นต้องยื่นรายการเงินได้สำหรับจำนวนเงินได้พึงประเมิน

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

ดังกล่าวเพื่อเสียภาษีอีก แต่ถ้าห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคล^๕ มีภาษีค้างชำระ ให้ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลทุกคนร่วมรับผิดชอบในเงินภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ทวิ ถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกินกว่า ๔,๘๐๐ บาท ถึงแก่ความตายเสียก่อนที่ผู้^๕นั้นได้ปฏิบัติตามความในมาตรา ๕๖ วรรค ๑ หรือก่อนที่ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ ได้ปฏิบัติตามความในมาตรา ๕๗ ให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดก หรือทายาทหรือผู้ที่ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี ปฏิบัติแทนและโดยเฉพาะในการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินของผู้ตายนั้น ให้รวมเงินได้พึงประเมินของผู้ตายหรือของกองมรดกที่ได้รับตลอดปีที่ยานั้น เป็นยอดเงินได้พึงประเมินที่จะต้อง^๕ยื่น^๕ทางสัน

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

สำหรับในปีต่อไป ถ้ากองมรดกของผู้ตายยังมีได้แบ่ง และมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกินกว่า ๔,๘๐๐ บาท ให้ผู้จัดการมรดก หรือทายาท หรือผู้ที่ครอบครองทรัพย์สิน มรดก แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติ ในลักษณะนี้ ในข้อกองมรดกของผู้ตาย และในการคำนวณ ภาษีเงินได้ ให้ได้รับการหักค่าใช้จ่ายและลดหย่อนได้ตาม กฎหมายเสมือนผู้ตายยังมีชีวิตอยู่”

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๐ ทวิ แห่ง ประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๖๐ ทวิ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัด เก็บภาษีตามหมวดนี้ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจที่จะประเมิน เรียกเก็บภาษีจากบุคคลใด ๆ ก่อนถึงกำหนดเวลายื่นรายการ ตามความในมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ ทวิ แล้ว แต่กรณีก็ได้ เมื่อได้ประเมินแล้วให้แจ้งจำนวนภาษีที่ประเมิน ไปยังผู้ต้องเสียภาษี ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้

ภาษีที่ประเมินเรียกเก็บตามความในวรรคก่อน ให้ถือเป็นเครดิตของผู้ต้องเสียภาษีในการคำนวณภาษีจากยอดเงิน ได้สุทธิในปี”

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๑ บุคคลใดมีชื่อในหนังสือสำคัญใดๆ แสดงว่า

(๑) เป็นเจ้าของทรัพย์สินอันระบุไว้ในหนังสือสำคัญ
และทรัพย์สินนั้นก่อให้เกิดเงินได้พึงประเมิน หรือ

(๒) เป็นผู้ได้รับเงินได้พึงประเมินโดยหนังสือสำคัญ
เช่นนั้น

เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเรียกเก็บภาษีทั้งหมด
จากผู้มีชื่อในหนังสือสำคัญนั้นก็ได้ แต่ถ้าบุคคลนั้นต้องโอน
เงินได้พึงประเมินให้แก่บุคคลอื่น บุคคลนั้นมียกเว้นเงินภาษี
จากจำนวนเงินซึ่งต้องโอนให้แก่บุคคลอื่นตามส่วน ”

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของมาตรา
๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.
๒๔๙๔

“(๔) ถ้าราคาทุนของสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ
ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนในท้องตลาด

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

ของวันที่ได้สินค้านั้นมา เว้นแต่เงินตราต่างประเทศนั้นจะแลก
ได้ในอัตราทางราชการ ก็ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตรา
ทางราชการนั้น ”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความใน (๑๘) ของมาตรา ๖๕ ตี
แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๘) รายจ่ายซึ่งผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ ”

มาตรา ๓๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๙) และ (๒๐)
ของมาตรา ๖๕ ตี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๔๙๔

“(๑๙) รายจ่ายใด ๆ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อ
สิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว

“(๒๐) รายจ่ายที่มีลักษณะทำนองเดียวกับที่ระบุไว้ใน
(๑) ถึง (๑๙) ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ”

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๖๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๔

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งถือหุ้น หรือเป็นหุ้นส่วน เกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนทุนทั้งหมด บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นไม่ต้องเสียภาษีตามส่วนนี้ แต่ให้เสียภาษีตามบทบัญญัติส่วน ๒ ว่าด้วยการเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดา

เพื่อประโยชน์ในการนับจำนวนหุ้นที่ถือ หรือจำนวนแห่งการเป็นหุ้นส่วนตามความในวรรคก่อน ในกรณีที่สามกับภริยา กิติ บิดากับบุตรผู้เยาว์ กิติ บิดามารดากับบุตรผู้เยาว์ กิติ มารดากับบุตรผู้เยาว์ เป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนรวมอยู่ใน

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเดียวกัน ให้ถือว่าจำนวนหุ้น
ที่ถือหรือจำนวนแห่งการเป็นหุ้นส่วนของบุคคลต่าง ๆ ใน
ครอบครัวที่กล่าวนั้นเป็นของบุคคลคนเดียว คือ เป็นของสามี
ในกรณีที่หนึ่ง หรือเป็นของบิดาในกรณีที่สองและที่สาม หรือ
เป็นของมารดาในกรณีที่สี่”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๖ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๔ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๖ บทบัญญัติมาตรา ๗๕ ไม่ใช่บังคับแก่

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่รัฐบาลไทยถือหุ้น
หรือเป็นหุ้นส่วนเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนทุนทั้งหมด

(ข) บริษัทจำกัดที่มีบริษัทจำกัดอื่นซึ่งไม่เข้าลักษณะตาม
ความในมาตรา ๗๕ ถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนทุน
ทั้งหมด”

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของบัญชีอัตราภาษี
เงินได้ท้ายหมวด ๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

ครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“(๑) สำหรับบุคคลธรรมดา

เงินได้สุทธิไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๑๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท	
แต่ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๒๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท	
แต่ไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๓๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท	
แต่ไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๔๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	ร้อยละ ๕๐”

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกหมวด ๔ ภาษีโรงค้าในลักษณะ ๒
แห่งประมวลรัษฎากร ตั้งแต่วันที่ ๒๔๘๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกหมวด ๕ ภาษีการธนาคาร การเครดิต
ฟองซิเอร์ การออมสินและการประกันภัย ในลักษณะ ๒ แห่ง
ประมวลรัษฎากร เมื่อพ้นสัปดาห์วันนับแต่วันใช้บังคับพระราช
บัญญัติ

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

มาตรา ๔๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๔ ภาษการค้า
และหมวด ๕ ภาษป้าย ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร

“หมวด ๔

ภาษการค้า

มาตรา ๑๑ ภาษการค้า^๕อยู่ในประเภทภาษอากรประเมิน
และให้เจ้าพนักงานประเมินเป็นผู้^๕อำนาจประเมินเกี่ยวกับภาษ
ตามหมวด^๕

มาตรา ๑๒ ในหมวด^๕นี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็น
เป็นอย่าง^๕อื่น

“ปี^๕ภาษี” หมายความว่า ปี^๕ประติทิน

“ค่า^๕รายปี” หมายความว่า จำนวนเงินซึ่งสถานการณ์ค่า
สมควรให้เข้าได้ในปีหนึ่ง ๆ ถ้าสถานการณ์ค่า^๕ใดมีข้อตกลง
ให้ประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นเนื่องในการได้ใช้สถานการณ์ค่า^๕
นอกจากค่าเช่า เช่น เงินค่าประกันวินาศภัยซึ่งผู้ให้เช่าเป็นผู้
รับประโยชน์ เงินกินเปล่า หรือทรัพย์สินอย่างอื่น จะเอา
ประโยชน์ตอบแทนอย่าง^๕อื่นนั้นมาเป็นเกณฑ์อีกอย่างหนึ่งรวม
คำนวณเป็นค่า^๕รายปีด้วยก็ได้ โดยคิดเฉลี่ยเป็นรายปีตามอายุ

เล่ม ๓๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

สัญญาเช่า เว้นแต่สัญญาเช่าที่กำหนดเวลาไม่ถึงสามปี หรือมิได้มีกำหนดเวลาไว้ ให้คิดเฉลี่ยเป็นสามปี

“สถานการค้า” หมายความว่า สถานที่หรือยานพาหนะซึ่งผู้ประกอบการค้าใช้ประกอบหรือดำเนินการค้า ไม่ว่าจะใช้เป็นการประจำหรือชั่วคราว ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงสถานที่หรือยานพาหนะซึ่งใช้เป็นที่พักพิงหรือเก็บสินค้าด้วย เว้นแต่รถหรือเรือซึ่งไม่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และยานพาหนะอื่นซึ่งเคลื่อนที่ด้วยกำลังคนหรือสัตว์

“การค้า” หมายความว่า การประกอบหรือดำเนินการอันเกี่ยวกับการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรือการอาชีพตามประเภทที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวดนี้

“รายรับ” หมายความว่า เงินหรือค่าบริการทุกชนิดที่ได้รับชำระไม่ว่าในหรือนอกประเทศไทยเนื่องจากการประกอบหรือดำเนินการค้า เงินหรือค่าบริการในที่นี้ ให้หมายความรวมถึงทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้รับซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

“ผู้ประกอบการค้า” หมายความว่า บุคคลธรรมดา คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์การใด ๆ ที่ประกอบหรือดำเนินการค้าในประเทศไทย ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงผู้ทำการแทนด้วย

มาตรา ๗๕ ให้ผู้ประกอบการค้าที่มีสถานการค้าแห่งเดียวหรือหลายแห่งอันมีค่ารายปีรวมกันตั้งแต่ ๑๒๐ บาทขึ้นไป มีหน้าที่เสียภาษีการค้า และปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้

มาตรา ๘๐ กิจการอันเป็นการค้าที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติในหมวดนี้

- (๑) กิจการค้าหาบเร่
- (๒) กิจการค้าในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว
- (๓) กิจการจำหน่ายแสดมปี้อาคร แสดมปี๋ไปรษณียากร หรือสลากกินแบ่งของรัฐบาล
- (๔) กิจการของผู้ประกอบการกสิกรรมซึ่งค้าพืชผลอันเกิดจากการกสิกรรมของตน
- (๕) กิจการวิชาชีพอิสระตามความในมาตรา ๕๐ (๖) แต่ไม่รวมถึงการทำสถานพยาบาล หรือการตั้งโรงงานทำ ซ่อม หรือสร้างสิ่งต่าง ๆ

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๖

(๖) กิจการของสถานศึกษาของทางราชการและโรงเรียน
ราษฎร

(๗) การจัดให้มีมหรสพตามประเภทดังระบุไว้ในมาตรา
๑๓๔ (๒) (๓) (๔) และ (๕)

(๘) กิจการของสโมสรหรือสมาคมที่ปฏิบัติตามระเบียบ
และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

(๙) กิจการตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๙๑ ให้ผู้ประกอบการค้ายื่นคำขอจดทะเบียนการค้า
ตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันใช้บังคับ
บทบัญญัติในหมวดนี้ หรือวันเริ่มประกอบการค้า หรือวันหมด
คำรายได้ถึง ๑๒๐ บาท แล้วแต่กรณี

การยื่นคำขอตามความในวรรคก่อน ถ้าผู้ประกอบการค้า
มีสถานการค้าอยู่ในเขตจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรี ให้
ยื่นต่ออธิบดี ถ้าอยู่ในเขตจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการ
จังหวัด

ถ้าผู้ประกอบการค้ามีสถานการค้าหลายแห่ง ให้แยกยื่น
คำขอเป็นรายสถานการค้า

เล่ม ๓๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

คำขอซึ่งต้องยื่นต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดดังกล่าวมาแล้ว ถ้าได้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ ก็ให้ถือว่าได้ยื่นแล้ว

มาตรา ๔๑ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินค่ารายปีของสถานการค้าใดๆ ก็ได้

สถานการค้าใดมีค่าเช่าไม่ถึง ๑๒๐ บาท หรือไม่มีค่าเช่า แต่ถ้าเจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินค่ารายปีเป็นจำนวนตั้งแต่ ๑๒๐ บาทขึ้นไปแล้ว ให้ผู้ประกอบการค้าของสถานการค้านั้น ยื่นคำขอจดทะเบียนการค้าตามความในมาตรา ๔๑ ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน และให้ยื่นหนังสือเสียภาษีการค้า และปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้

มาตรา ๔๑ ตร. เมื่อผู้ประกอบการค้าได้ยื่นคำขอจดทะเบียนการค้าตามความในมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๑ ทวิ แล้ว ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ออกใบทะเบียนการค้าให้โดยแยกเป็นรายสถานการค้า

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๖

มาตรา ๔๐ จัตวา ถ้าใบทะเบียนการค้าสูญหาย ให้ผู้ประกอบการค้ายื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนการค้าต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่สูญหาย ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑ เบญจ ผู้ประกอบการค้าต้องแสดงใบทะเบียนหรือใบแทนใบทะเบียนการค้าไว้ที่สถานการค้าโดยเปิดเผย

มาตรา ๔๒ ผู้ใดประกอบหรือดำเนินการค้าโดยยังมิได้ยื่นคำขอจดทะเบียนการค้าตามความในมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๑ ทวิ ให้เสียเงินเพิ่มอีก ๒ เท่าของเงินภาษีการค้าที่ต้องเสียเงินเพิ่มนี้ให้ถือเป็นเงินภาษีการค้า

มาตรา ๔๒ ทวิ เมื่อผู้ประกอบการค้าเลิกประกอบการค้าหรือโอนกิจการค้า ให้แจ้งการเลิกหรือการโอนตามแบบที่อธิบดีกำหนด ต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้ออกใบทะเบียนการค้า แล้วแต่กรณี ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันเลิกหรือโอน ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เมื่อผู้ประกอบการค้าได้แจ้งการเลิกหรือการโอนตามความ
ในวรรคก่อนแล้ว และยังมียอดเงินที่ต้องคำนวณเพื่อเสียภาษี
อยู่อีก ให้ผู้ประกอบการค้าและผู้ชำระบัญชี หรือผู้โอนและ
ผู้รับโอน แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้

มาตรา ๘๒ ตริ ก่อนได้ปฏิบัติการตามความในมาตรา
๘๒ ทวิ หรือมาตรา ๘๕ ถ้าผู้ประกอบการค้าถึงแก่ความตาย
หรือถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้
ความสามารถ หรือเป็นผู้ไม่อยู่ ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาท
ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้รับมอบอำนาจ หรือ
ผู้ครอบครองทรัพย์สิน แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติตามบท
บัญญัติในหมวดนี้

มาตรา ๘๓ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี

(๑) ถ้าการประกอบหรือดำเนินการค้าเป็นของบุคคล
ธรรมดาคนเดียว ให้ผู้ประกอบการค้านั้นเป็นผู้มีหน้าที่และ
รับผิดชอบปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้

(๒) ถ้าการประกอบหรือดำเนินการค้าเป็นของคณะ
บุคคล องค์กร หรือนิติบุคคล ให้ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

หรือผู้แทนของคณะบุคคล องค์การ หรือนิติบุคคลนั้นเป็นผู้
หน้าทำและรับผิดชอบตามบทบัญญัติในหมวดนี้

มาตรา ๘๔ ให้ผู้ประกอบการค้าเสียภาษีการค้าเป็นราย
เดือนตามประเภทการค้า และเกณฑ์การจัดเก็บดังที่กำหนดไว้
ในบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวดนี้ เว้นแต่ในเดือนใดมียอด
เงินที่ต้องคำนวณเพื่อเสียภาษีไม่ถึง ๖๐๐ บาท ให้ได้รับยก
เว้นภาษีการค้าสำหรับเดือนนั้น

มาตรา ๘๕ ทวิ การประกอบหรือดำเนินการค้าในแผงลอย
ซึ่งไม่มีฝาครอบขอบชิด และจำหน่ายอาหารหรือของสด ให้
เสียภาษีทั้งอัตราของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวดนี้

มาตรา ๘๕ ให้ผู้ประกอบการค้ายื่นรายการตามแบบที่
อธิบดีกำหนด และชำระภาษีการค้าของเดือนที่ล่วงมาแล้วต่อ
อำเภอท้องที่ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

การยื่นรายการเช่นว่านี้ ให้ผู้ประกอบการค้านั้น ไม่ว่า
จะมีภาษีการค้าต้องเสียหรือไม่

ระยะเวลาการชำระภาษีตามความในวรรคก่อน อธิบดี
อำนาจจะสั่งให้ชำระเป็นรายปี หรือเป็นงวดได้โดยจะต้อง
ปฏิบัติตามวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุกรมัตริ์รัฐมนตรี

มาตรา ๔๕ ทวิ ผู้ประกอบการค้าผู้ใดมีความประสงค์จะขอชำระภาษีการค้าล่วงหน้าเป็นรายปีหรือเป็นงวด ให้ยื่นคำร้องขออนุมัติตามแบบที่อธิบดีกำหนด ต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้ออกใบทะเบียนการค้า แล้วแต่กรณี และถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นเป็นการสมควรจะอนุมัติตามคำร้องขอก็ได้ โดยผู้ประกอบการค้านั้นจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

การอนุมัติตามความในวรรคก่อน อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี เมื่อพิจารณาเห็นเป็นการสมควรจะสั่งเพิกถอนเสียก็ได้

มาตรา ๔๕ ตร ในกรณีที่ผู้ประกอบการค้ามีสถานการค้าหลายแห่ง การชำระภาษีการค้าของสถานการค้าแต่ละแห่งนั้น ให้แยกชำระต่ออำเภอท้องที่ซึ่งสถานการค้าแต่ละแห่งตั้งอยู่

ถ้าการแยกชำระภาษีเป็นรายสถานการค้า ตามความในวรรคก่อนไม่เป็นการสะดวก ผู้ประกอบการค้าอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้ออกใบทะเบียนการค้าสำหรับสถานการค้าที่เป็นสำนักงานใหญ่ เพื่อขอชำระ

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๑

เดิม ๗๐ ตอน ที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๖

ถ้าของสถานการค้าอื่น ๓ ถ้าเอกทองทั้งสถานการค้าที่เป็น
สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็น
เป็นการสมควรจะอนุมัติก็ได้

มาตรา ๔๕ จัตวา ถ้าการค้า ถ้ามิได้ชำระภายในกำหนด
เวลาตามความในมาตรา ๔๕ หรือชำระขาดจากจำนวนที่ควร
ต้องเสีย ให้ผู้ประกอบการค้าเสียเงินเพิ่มอกร้อยละ ๒๐ ของ
เงินภาษีการค้าที่ยังมิได้ชำระหรือชำระขาด แล้วแต่กรณี เงิน
เพิ่มนี้ให้ถือเป็นเงินภาษีการค้า

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบการค้ายื่นรายการตาม
ความในมาตรา ๔๕ หรือยื่นรายการไม่มาภาษีต้องเสีย หรือ
เจ้าพนักงานประเมินพิจารณาเห็นว่า ผู้ประกอบการค้ายื่น
รายการเสียภาษีต่ำกว่าจำนวนที่ควรต้องเสีย ให้เจ้าพนักงาน
ประเมิน โดยอนุมัติอธิบดี มีอำนาจที่จะกำหนดยอดเงินที่จะ
ต้องคำนวณเพื่อเสียภาษีนั้น โดยถือเงินหรือทรัพย์สินซึ่งเป็น
กรรมสิทธิ์ หรือเข้ามาอยู่ในครอบครอง หรือรายจ่ายอันเกี่ยว
กับกิจการค้า หรือลักษณะและปริมาณของการค้า หรือสถิติ
ยอดกำไร รายรับ หรือรายได้ ของผู้ประกอบการค้าเอง หรือ

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๒

เล่ม ๓๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

ของผู้ประกอบการค้าทำกิจการทำนองเดียวกับของผู้ประกอบการค้าเป็นหลักในการพิจารณา แล้วทำการประเมินแจ้งจำนวนเงินที่ต้องชำระไปยังผู้ประกอบการค้า ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕ ถึงมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ เมื่อมีเหตุสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจเข้าไปในสถานการค้าของผู้ประกอบการค้าหรือท้องถิ่นใดที่เกี่ยวข้องระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือเวลาทำการของผู้ประกอบการค้า และทำการตรวจสอบเพื่อให้ได้ทราบว่า ผู้ประกอบการค้าปฏิบัติการและเสียภาษีการค้าถูกต้องหรือไม่ กับมีอำนาจเรียกและยึดตัวสาร หรือเอกสารอื่นอันควรแก่เรื่องมาได้ส่วนได้

มาตรา ๔๘ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี อธิบดีโดยอนุวัติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดวิธีการให้ผู้ประกอบการค้าปฏิบัติได้ วิธีการนี้เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๔๙ ผู้ประกอบการค้าผู้ใดกระทำความผิดหลักเล้งหรือพยายามหลักเล้งการเสียภาษีการค้าก็ดี กระทำผิด

เล่ม ๙๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

บทบัญญัติในหมวดนี้^{๕๕๔} เกินกว่าหนึ่งครั้ง อธิบดีหรือ
ผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งถอนใบทะเบียน
การค้าของผู้ประกอบการค้านั้นได้

เมื่อได้มีการสั่งถอนใบทะเบียนการค้าตามความในวรรค
ก่อนแล้ว ผู้ประกอบการค้ายังคงประกอบหรือดำเนินการค้านั้น
ต่อไป ให้ถือว่าผู้ประกอบการค้านั้นได้เริ่มประกอบ
การค้าใหม่นับตั้งแต่วันได้รับทราบคำสั่งถอน และให้นำบท
บัญญัติมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับ ในกรณีเช่นนั้น ถ้ามีภาษี
การค้าต้องเสียในระหว่างระยะเวลานับตั้งแต่วันได้รับทราบ
คำสั่งถอนจนถึงวันที่ได้รับใบทะเบียนการค้าใหม่ ให้ผู้ประกอบการ
การค้าเสียเงินเพิ่มอีก ๒ เท่าของเงินภาษีการค้านั้น หรือเป็น
เงินอีก ๒๐๐ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า เงินเพิ่มนี้ให้
ถือเป็นเงินภาษีการค้า

ถ้าระยะเวลาดังตั้งแต่วันได้รับทราบคำสั่งถอนจนถึงวันที่ได้
รับใบทะเบียนการค้าใหม่ตามความในวรรค ๒ นั้นเกินกว่า
สามสิบวัน ให้คิดยอดเงินที่ต้องคำนวณเพื่อเสียเงินเพิ่มเพียง
สามสิบวันนับตั้งแต่วันได้รับทราบคำสั่งถอน

เล่ม ๓๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๖

มาตรา ๔๙ ในการไต่สวนหรือตรวจสอบของเจ้าพนักงาน
ประเมินคดี โดยการกล่าวหาแจ้งความของบุคคลใด ๆ ซึ่ง
การกล่าวหา^{๔๑}นั้นได้แสดงหลักฐานความผิดไว้ชัดแจ้งคดี เป็น
เหตุให้พบการไม่เสียภาษีการ ค่ำหรือเสียไม่ครบถ้วน เมื่อ
เจ้าพนักงานประเมินได้เรียกเก็บภาษี หรือภาษีและเงินเพิ่มไป
แล้วเท่าใด ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับเงินหักออกร้อยละ ๒๕ ของเงินที่
เก็บได้เป็นเงินสินบนรางวัล และให้อธิบดีมีอำนาจจ่ายให้แก่
บุคคลผู้ตรวจพบ ผู้กล่าวหาแจ้งความ และเจ้าพนักงานที่เกี่ยว
ข้อง ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ยื่นคำขอจดทะเบียนการค้าตามความ
ในมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๑ ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๑ ผู้ใดไม่ยื่นคำขอรับใบแทนตามความในมาตรา
๔๑ จัตวา หรือไม่แสดงใบทะเบียนหรือใบแทนตามความใน
มาตรา ๔๑ เบญจ หรือไม่แจ้งการเลิกหรือการโอนตามความ
ในมาตรา ๔๒ ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อย
บาท

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

มาตรา ๕๒ ผู้ใดรู้อยู่แล้วไม่อำนวยความสะดวกหรือขัดขวางเจ้าพนักงานประเมิณในการปฏิบัติการตามความในมาตรา ๔๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวิธีการที่อธิบดีกำหนด ตามความในมาตรา ๔๗ ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

บัญชีอัตราภาษีการค้า

ประเภทการค้า	การประกอบหรือ ดำเนินกิจการค้า	เกณฑ์การจัดเก็บ ยอดเงินที่ต้องคำนวณ เพื่อเสียภาษี	อัตราภาษี ร้อยละ
๑. การรับจ้าง ทำของ	ได้แก่การทำที่ได้รับสินค้าจาก สัญญาจ้างทำของ รวมทั้งการ ขายส่วนประกอบ และวัสดุ พลอยได้จากการทำงาน เช่น การตัด เย็บ ถักเสวผ้า การทำ เครื่องเรือน การช่างไม้ การ ทำสี พ่นสี หรือขัดมันต่างๆ การซ่อมแซมบุผนัง หรือทำ ความสะอาด เครื่องจักรกล เครื่องมือ เครื่องใช้ และสิ่ง ของต่างๆ การยอมสั การซุก รัด การตัด ตัด หรือแต่งผม		

ประเภทการค้า	การประกอบหรือ ดำเนินกิจการ	เกณฑ์การจัดเก็บ	
		ยอดเงินที่ต้องคำนวณ เพื่อเสียภาษี	อัตราภาษี ร้อยละ
๒. การขายของ	การช่วงม้อต่างๆ หรือการรับ จ้างทำของอันรวมทั้งการขาย ส่วนประกอบ และวัตถุดิบ ได้จากกิจการกัน ๆ นอกจากที่ ระบุไว้ในประเภทอื่นแล้ว ได้แก่การขายหรือแลกเปลี่ยน ทรัพย์สินนอกจากที่ระบุไว้ใน ประเภทอื่นแล้ว เว้นการขาย หนังสือพิมพ์ซึ่งส่วนใหญ่เป็น ข่าวสารอันเป็นบริการสาธารณะ ได้แก่การขายหรือแลกเปลี่ยน สิ่งอุปโภคบริโภคหรือสิ่งอื่นๆ	รายรับ	๑
	๓. การขาย ผลิตภัณฑ์	รายรับ	๑

ประเภทการคำ	การประกอบหรือ ดำเนินการค้า	เกณฑ์การจัดเก็บ ยอดเงินต้องคำนวณ เพื่อเสียภาษี	อัตราภาษี ร้อยละ
๔. การทำไฟฟ้า	ผลิตเองรวมทั้งการขาย หรือ แลกเปลี่ยนวัตถุดิบได้ เช่น การทำเหมืองแร่ การทำยาง การทำโรงสีข้าว การทำนาแข็ง การทำน้ำตาล หรือการผลิต อื่นๆ	รายรับ	๑
๕. การทำประปา	ได้แก่การจำหน่ายกระแสไฟ ฟ้า วัตถุดิบได้ และสิ่ง อุปกรณ์ไฟฟ้า ได้แก่การจำหน่ายประปา หรือน้ำบาดาล วัตถุดิบได้ และสิ่งอุปกรณ์ประปา	รายรับ	๑

ประเภทการกา ^๑	การประกอบหรือ ดำเนินกิจการ ^๒	เกณฑ์การจัดเก็บ ^๓ ยอดเงินที่ต้องคำนวณ ^๔ เพื่อเสียภาษี ^๕	อัตราภาษี ^๖ ร้อยละ
๖. การพิมพ์	ได้แก่การรับพิมพ์หนังสือ ^๑ การ รับเย็บสมุดเอกสารหรือทำปก รวมหนังสือ ^๒ การขายส่วนประกอบ และวัสดุ ^๓ ปล่อยให้ ^๔	รายรับ ^๕	๑
๗. การถ่ายรูป	ได้แก่การถ่าย ^๑ ล้าง ^๒ อัด ^๓ ขยาย ^๔ รูป ^๕ การทำบล็อก ^๖ การถ่าย ^๗ หรือ ^๘ ถ่ายภาพ ^๙ รวมทั้งการขาย ^{๑๐} ส่วนประกอบและวัสดุ ^{๑๑} ปล่อยให้ ^{๑๒}		
๘. การรับเหมาก่อสร้าง	ได้แก่การทำทาง ^๑ การชล ^๒ ประทาน ^๓ การปลูกสร้างโรง ^๔ เรือนและการก่อสร้างอย่างอื่น ^๕	รายรับ ^๖	๑

ประเภทการกระทำ	การประกอบหรือ ดำเนินกิจการค้า	เกณฑ์การจัดเก็บ	
		ยอดเงินที่ต้องคำนวณ เพื่อเสียภาษี	อัตราภาษี ร้อยละ
๕. การรับ โฆษณา ๑๐. การให้เช่า ทรัพย์สิน	ได้แก่การรับโฆษณาด้วยวิธีการ ทุกชนิด ได้แก่การให้เช่า หรือให้เช่า โฆษณาพาหนะต่างๆ พัฒนาภพ ชนคดี หรือทรัพย์สินอย่างอน หมิโซ่อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่การรับบริการเกี่ยวกับการ เก็บสิ่งของต่างๆ ในห้องเย็น ได้แก่การถือครองสินค้าหรือการ รับฝากทรัพย์สิน	รายรับ	๒
๑๑. การทำ ห้องเย็น		รายรับ	๑
๑๒. การทำคลัง สินค้า		รายรับ	๑
๑๓. การทำ โรงแรม	ได้แก่การทำโรงแรมหรือบ้าน พัก ห้องพัก หรือหอพัก	รายรับ	๒

ประเภทการกา	การประกอบหรอ ดำเนินการกา	เกณฑ์การจัดเก็บ ยอดเงินที่ต้องคำนวณ เพื่อเสียภาษ	อัตราภาษ ร้อยละ
๑๔. การทำ กัตาคาร	ทำนองเดียวกับโรงแรมทมิฬ ที่พักนักเรียนโดยเฉพาะ ได้แก่การจำหน่ายอาหาร หรือ เครื่องดื่มในสถานที่ซึ่งจัดไว้ให้ ประชาชนเข้าไปบริโภคได้ (๑) กัตาคารทมิฬรายบไม่ เกิน ๖๐๐ บาท (๒) กัตาคารทมิฬรายบเกิน ๖๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑,๒๐๐ บาท (๓) กัตาคารทมิฬรายบเกิน ๑,๒๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๒,๔๐๐ บาท	รายบ รายบ รายบ รายบ	๑๐ ๒ ๔ ๖

ประเภทการคำ	การประกอบหรือ ดำเนินการคำ	เกณฑ์การจัดเก็บ	
		ยอดเงินที่ต้องคำนวณ เพื่อเสียภาษี	อัตราภาษี ร้อยละ
๑๕. การขนส่ง	(๔) กิตติาคารห่มคารายปีเกิน ๒,๔๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท	รายรับ	๑๐
	(๕) กิตติาคารห่มคารายปีเกิน ๖,๐๐๐ บาทขึ้นไป		
	ได้แก่การขนส่งหรือการรับจ้าง ด้วยยานพาหนะ		
๑๖. การทำ สถานพยาบาล	ได้แก่การจัดที่พัก หรืออาหาร ให้คนไข้ รวมทั้งการรักษา พยาบาลและการให้ยา	รายรับ	๑ - ๕
		รายรับ	๑

ประเภทการคา	การประกอบหรือ ดำเนินการกา	เกณฑ์การจัดเก็บ ยอดเงินต้องคำนวณ เพื่อเสียภาษี	อัตราภาษี ร้อยละ
๑๗. การมหรสพ	ได้แก่การจัดใหม่มหรสพตาม ความหมายในมาตรา ๑๓๐	เงินที่ได้รับตามตัวหรือ ค่าผ่านประตูโดยไม่ รวมค่าอากรมหรสพ	๑
๑๘. โรงรับจำนำ	ได้แก่การทำโรงรับจำนำรวมทั้ง การขายของทงจำนำหลุดเป็น สิทธิ์	ดอกเบี้ยและรายรับ	๓
๑๙. นายหน้า และตัวแทน	ได้แก่การรับทำกรเป็นนาย หน้า ตัวแทน หรือรับจัดธุรกิจ ให้ผู้อื่นนอกจากกระบวนไว้ใน ประเภทอื่น และรวมทงการรับ จัดการเป็นผู้ขายทอดตลาด	รายรับ	๕

ประเภทการค้า	การประกอบหรือ ดำเนินการค้า	เกณฑ์การจัดเก็บ ยอดเงินที่ต้องคำนวณ เพื่อเสียภาษี	อัตราภาษี ร้อยละ
๒๐. การขาย อสังหาริมทรัพย์	ได้แก่การขาย ขายฝาก หรือ ให้เช่าซื้ออสังหาริมทรัพย์เป็น ทางการค้าใด ๆ	รายรับ	๓
๒๑. การธนาคาร	ได้แก่กิจการออมสิน ซึ่งไม่ใช่ ของรัฐบาล กิจการของธนาคาร พาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการ ธนาคารพาณิชย์ หรือของผู้ ประกอบกิจการโดยปกติเยี่ยง ธนาคารพาณิชย์ เช่น ให้อุย เงิน ถ้าประกัน รับแลกเปลี่ยน เงินตรา ออก ซอ หรือขายตัว เงิน หรือรับส่งเงินไปต่าง	(ก) ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ค่าบริการที่เรียกเก็บ (ข) กำไรก่อนหักภาษี จ่ายใดๆ จากการรับ แลกเปลี่ยนเงินตรา การออกล ซอ หรือขาย ตัวเงิน การรับส่งเงิน ไปต่างประเทศ	๒

ประเภทการพิจารณา	การประกอบหรือดำเนินการ	แผนปฏิบัติการ	อัตรา
๒๒. ประกันภัย	ประเทศต่างๆ รวมทั้งกิจการโพยกวน หรือยวดยาน	ได้แก่ (๑) การรับประกันชีวิต	๑

ประเภทการค้า	การประกอบหรือ ดำเนินกิจการค้า	เกณฑ์การจัดเก็บ	
	(๒) การรับประกันรถยนต์	ยอดเงินที่ต้องคำนวณ เพื่อเสียภาษี	อัตราภาษี ร้อยละ

หมวด ๕

ภาษาย

มาตรา ๕๔ ภาษายอยู่ในประเภทภาษาอากรประเมิน
และให้อำเภอเป็นผู้อำนาจประเมินเกี่ยวกับภาษายตามหมวดนี้

มาตรา ๕๕ ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็น
เป็นอย่างอื่น

“ปราช” หมายความว่า ปี่ประตึก

“บ้าย” หมายความว่า

(๑) บ้ายข้อ ขหรือ เครื่องหมายของสถานการค้า หรือ
ของผู้ประกอบการค้า ซึ่งแสดงไว้ที่สถานการค้า หรือบริเวณ
ใกล้เคียงกับสถานการค้า

(๒) บ้ายโฆษณาของสถานการค้าหรือของผู้ประกอบ
การค้า ไม่ว่าจะแสดงไว้ ณ ที่ใด ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึง
บ้ายซึ่งแสดงไว้ที่ตู้หรือภาชนะอันเป็นเครื่องอุปโภคบริโภค
ในอาคาร

บ้ายตาม (๑) และ (๒) นั้น อาจแสดงเป็นตัวอักษร
หรือเครื่องหมายอย่างอื่น โดยการเขียน แกะ สลัก จารึก

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

หรือทำให้ปรากฏโดยวิธีอื่นก็ได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะกระทำบนแผ่นกระดาษ แผ่นไม้ แผ่นกระจก กำแพง ผนัง ผ้า หรือวัตถุอื่น
คำว่า “สถานการคำ” และ “ผู้ประกอบการคำ” ในที่นี้
ให้หมายความเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๔

มาตรา ๘๖ ให้เจ้าของชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายในป้าย
เสียภาษีตามบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายหมวดนี้

ในกรณีที่เจ้าของชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายในป้าย อยู่
นอกประเทศไทย ให้ผู้แทนในประเทศไทยมีหน้าที่เสียภาษี
ป้ายและปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้

มาตรา ๘๗ ป้ายดังต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้นภาษีป้าย

- (๑) ป้ายโฆษณาหนังสือ
- (๒) ป้ายที่มีลักษณะเป็นใบปลิวโฆษณา
- (๓) ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานซึ่งจัดขึ้นเป็นครั้งคราว
- (๔) ป้ายตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๘๘ ทวิ ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปีภาษี ให้ผู้
ต้องเสียภาษีป้ายยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่ออำเภอ
ณ ที่ว่าการอำเภอ

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

มาตรา ๕๗ ตริ ภายหลังต้องเสียตามหมวดนี้ ให้เสียภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

มาตรา ๕๗ จัตวา ในกรณีป้ายโฆษณา ถ้าเรียกเก็บภาษีจากผู้หน้าที่เสียภาษีตามความในมาตรา ๕๖ ไม่ได้ ให้เรียกเก็บจากผู้ครอบครองป้ายนั้น

มาตรา ๕๗ เบญจ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีตามหมวดนี้ การยื่นรายการและการเสียภาษีตามความในมาตรา ๕๗ ทวิ และมาตรา ๕๗ ตริ เฉพาะป้ายโฆษณาอัน อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรี มีอำนาจกำหนดวิธีการให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๕๘ ภายในสามปีนับแต่วันถึงกำหนดเสียภาษี ถ้าปรากฏแก่เจ้าพนักงานประเมินว่า ได้มีการเสียภาษีบ้างผิดจากเกณฑ์การคำนวณตามบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายหมวดนี้ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจที่จะประเมินใหม่ได้

ถ้าในการประเมินใหม่ปรากฏว่าได้เรียกเก็บภาษีเกินไป ก็ให้เจ้าพนักงานประเมินส่งคืนเงินส่วนที่เกินให้แก่ผู้ต้องเสียภาษี แต่ถ้าปรากฏว่าต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น ก็ให้แจ้งจำนวนเงินที่ต้องเสียเพิ่มและเหตุผลที่ต้องเสียเพิ่มไปยังผู้ต้องเสีย

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๕

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

ภาษี ให้ผู้ต้องเสียภาษีระภาษที่ตองเสียเพิ่มภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวน ในการนี้ให้นำนบทบัญญัติมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๕ ผู้ใดมีขายอันต้องเสียภาษีในระหว่างภาษีกัด หรือเปลี่ยน หรือแก้ไขขายใหม่ก็ต ต้องแจ้งและยื่นรายการ ตามแบบที่อธิบดีกำหนด เพื่อเสียภาษีสำหรับขายนั้นต่ออำเภอ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันมีขาย หรือเปลี่ยน หรือแก้ไขขาย ใหม่ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๐๐ ใบเสร็จภาษีขายต้องแสดงไว้ที่สถานการค้า โดยเปิดเผย

มาตรา ๑๐๑ ให้อำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจ เข้าไปในสถานการค้าของผู้มีขายอันต้องเสียภาษีระหว่างพระ อาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบว่าได้เสียภาษี ขายถูกต้องหรือไม่

มาตรา ๑๐๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๕ มาตรา ๑๐๐ หรือรู้ อยู่แล้ว ไม่อำนวยความสะดวก หรือขัดขวางเจ้าพนักงานใน การปฏิบัติการตามความในมาตรา ๑๐๑ มีความผิดต้องระวาง โทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

บัญญัติตราภยันบาย

๑. อัตรากษาเรียกเก็บนั้น ให้คิดตามพนทของบาย
ต่อไปนั้

(ก) บายที่มีอักษรไทยล้วน พนทบายทุก ๕๐๐
ตารางเซนติเมตร หรือเศษ ต่อ ๑ บาท

(ข) บายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ
หรือเครื่องหมายอื่น พนทบายทุก ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร
หรือเศษ ต่อ ๕ บาท แต่ถาบายนั้นพนทสำหรับอักษรไทย
น้อยกว่าพนทสำหรับอักษรต่างประเทศ หรือเครื่องหมายอื่น
ให้คิดตามอัตรา (ค)

(ค) บายที่ไม่มีอักษรไทย พนทบายทุก ๕๐๐
ตารางเซนติเมตร หรือเศษ ต่อ ๑๐ บาท

๒. บายทุกบายต้องเสียบากษ้อย่างน้อยบายละ ๑๐ บาท

๓. สำหรับบายโฆษณาให้เรียกเก็บภาษี ๑ ใน ๔ ของ
อัตราตาม ๑ และ ๒

๔. พนทของบายไม่ว่าจะมีรูปร่างลักษณะอย่างใด ให้
คำนวณดังนี้

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

(ก) ถ้าเป็นป้ายมีขอบเขตกำหนดได้ ให้เอา ส่วนกว้างที่สุดคูณด้วยส่วนยาวที่สุดของขอบเขตป้ายเป็นตาราง เซนติเมตร

(ข) ถ้าเป็นป้ายไม่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้ถือ ส่วนกว้างที่สุดเท่ากับส่วนกว้างของตัวอักษร หรือเครื่องหมาย นอกที่สุดที่ประกอบเป็นป้ายเพิ่มขึ้นอีก ๑๐ เซนติเมตร และ ถือส่วนยาวที่สุดเท่ากับส่วนยาวของตัวอักษร หรือเครื่องหมาย นอกที่สุดที่ประกอบเป็นป้ายเพิ่มขึ้นอีก ๑๐ เซนติเมตร แล้ว คูณส่วนกว้างกับส่วนยาวเป็นตารางเซนติเมตร”

มาตรา ๔๑ ให้ยกเลิกวิเคราะห้ศัพท์คำว่า “ปิดแสดมภ์ บริบูรณ์” ในมาตรา ๑๐๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไข เพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““ปิดแสดมภ์บริบูรณ์” หมายความว่า

(๑) ในกรณีแสดมภ์ปิดทับ คือการได้เสียอากรโดยปิด แสดมภ์ทับกระดาษก่อนกระทำหรือในทันทีที่ทำตราสารเป็น ราคาไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสียและได้ชำระแสดมภ์นั้นแล้ว หรือ

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๖

---

(๒) ในกรณีแสดมปีดุน คือการได้เสียอากรโดยใช้กระตาศมีแสดมปีดุนเป็นราคาไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสียและชดฆ่าแล้ว หรือโดยยื่นตราสารให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับแสดมปีดุน และชำระเงินเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสียและชดฆ่าแล้ว หรือ

(๓) ในกรณีชำระเป็นตัวเงิน คือ การได้เสียอากรเป็นตัวเงิน เป็นราคาไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสียตามบทบัญญัติในหมวดนี้ หรือตามระเบียบซึ่งอธิบดีจะได้กำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

การปิดแสดมปีดุนบริบูรณ์ตามที่กำหนดใน (๑) และ (๒) ดังกล่าวข้างต้นนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ปฏิบัติตามที่กำหนดใน (๓) แทนได้”

มาตรา ๔๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

“มาตรา ๑๐๕ ในกรณีต่อไปนี้ ผู้ขาย ผู้ให้เช่าซื้อ ผู้รับเงิน หรือผู้รับชำระราคาส่งออกใบรับให้แก่ผู้ซื้อ ผู้เช่าซื้อ ผู้จ่ายเงิน หรือผู้ชำระราคาในทันทีที่ทุกราวที่รับเงินหรือรับชำระราคา ไม่ว่าจะมีการเรียกร้องให้ออกใบรับหรือไม่ก็ตาม

(๑) การรับเงินหรือรับชำระราคาจากการค้าประเภทต่าง ๆ ของสถานการค้าต้องจดทะเบียนการค้าตามความในมาตรา ๘๑ หรือมาตรา ๘๑ ทวิ ซึ่งรวมเงินหรือราคาที่ต้องชำระครั้งหนึ่งตั้งแต่ ๑๐ บาทขึ้นไป

(๒) การให้เช่าซื้อทรัพย์สิน การขาย หรือการรับจ้างทำของที่ไม่ต้องจดทะเบียนการค้าตามความในมาตรา ๘๑ หรือมาตรา ๘๑ ทวิ ซึ่งรวมเงินหรือราคาที่ต้องชำระครั้งหนึ่งตั้งแต่ ๑๐๐ บาทขึ้นไป

ถ้าการรับเงินหรือรับชำระราคาดังกล่าวข้างต้นมีเงื่อนไขให้รับ หรือชำระภายหลังงวดเดียวหรือหลายงวด ให้ออกใบรับทุกราวในทันทีที่รับเงิน หรือรับชำระราคานั้น

มาตรานี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่การจำหน่ายแสดมป้อกร หรือแสดมป้อนของรัฐบาลที่ยังมิได้ใช้หรือแก่กรณีใบรับที่จะต้องออกนั้นได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียอากรอยู่แล้ว”

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๔

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

มาตรา ๔๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๕ ทวิ ในการออกใบรับ ให้ผู้มีหน้าที่ออกใบรับตามความในมาตรา ๑๐๕ (๑) ทำต้นขั้วหรือสำเนาใบรับ และเก็บต้นขั้วหรือสำเนาใบรับเช่นว่านี้ไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้า นับแต่วันที่ออกใบรับ

ใบรับ ต้นขั้ว หรือสำเนาใบรับ ตามความในวรรคก่อน อย่างน้อยต้องมีตัวเลขและอักษรไทยให้ปรากฏข้อความต่อไปนี้

(๑) หมายเลขที่ทะเบียนการค้าตามประมวลรัษฎากรของผู้ออกใบรับ

(๒) ชื่อ หรือยี่ห้อ ของผู้ออกใบรับ

(๓) เลขที่ตามลำดับของใบรับ

(๔) วัน เดือน ปี ที่ออกใบรับ

(๕) จำนวนเงินที่รับ

(๖) ชื่อ หรือยี่ห้อ และที่อยู่ ของผู้ขอเฉพาะในกรณี การขายซึ่งรวมราคาที่ต้องชำระแรงงานค่าแถม ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ตัวเลขไทยนั้น จะใช้เลขอารบิกแทนก็ได้”

มาตรา ๔๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๕ ตรี แห่ง
ประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๑๐๕ ตรี ในกรณีรับเงิน หรือรับชำระราคาจาก
การค้าประเภทต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๕ (๑) ถ้ามี
จำนวนครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ถึง ๑๐ บาท ให้ผู้รับเงินหรือรับชำระ
ราคารวมเงินเฉพาะในกรณีดังกล่าวที่รับทุกครั้ง เมื่อสิ้นวันหนึ่ง ๆ
ได้จำนวนเท่าใด ให้ทำบันทึกจำนวนเงินนั้นรวมขึ้นเป็นวัน ๆ
ตามแบบที่อธิบดีกำหนดและเก็บไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี
นับแต่วันทำบันทึก”

มาตรา ๔๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๖ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๖ ใบรับที่ต้องปิดแสตมป์บริบูรณ์ แม้ไม่อยู่
ในบังคับให้จำต้องออกใบรับตามความในมาตรา ๑๐๕ เมื่อผู้
มีส่วนได้เสียเรียกร้อง ผู้แทนที่ออกใบรับต้องออกให้ในทันที
ที่ถูกเรียกร้อง”

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๖

มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๖ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๖ ผู้เสียเงินอากรและเงินเพิ่มอากรตั้งบัญชี
ไว้ในมาตรา ๑๑๓ หรือมาตรา ๑๑๔ ให้เสียโดยวิธีชำระเป็น
ตัวเงินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อได้รับชำระเงินแล้ว ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่ออกใบรับเงินและสลักหลังตราสาร หรือทำหลักฐาน
ขึ้นในกรณีไม่มีตราสาร หนึ่ง เพื่อแสดงการรับเงินอากรและ
เงินเพิ่มอากรตาม ตลอดทั้งขอและคำปลื้มของผู้เสียเงิน
แล้วลงชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่และวันเดือนปีไว้เป็นสำคัญ”

มาตรา ๔๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๗ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๗ ตราสารหรือหลักฐานตามความในมาตรา
๑๑๖ ที่ผู้เสียอากร หรือเสียอากรและเงินเพิ่มอากรตาม ตาม
ความในมาตรา ๑๑๓ หรือมาตรา ๑๑๔ แล้ว ให้ถือว่าเป็นตราสาร
ที่ปิดแสดงเมื่อครบถ้วน ส่วนเงินเพิ่มอากรที่เรียกเก็บให้ถือเป็น
เงินอากร”

มาตรา ๔๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติ

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๕ และ
ให้ใช้ความต่อไปน้แทน

“มาตรา ๑๒๓ เมื่อมีเหตุสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่
หรือนายตรวมอำนาจเข้าไปในสถานการค้า หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้อง
ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลา
เปิดทำการของสถานการค้า หรือสถานที่นั้น เพื่อทำการตรวจ
สอบตราสารว่า ได้ปฏิบัติตามบริบทตามความในมาตรา ๑๐๔
หรือไม่ หรือทำการตรวจสอบเพื่อทราบว่าได้ปฏิบัติตาม
ความในมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ หรือทำ หรือเก็บต้นขั้ว สำเนา
ใบรับ ใบรับตามความในมาตรา ๑๐๕ ทวิ หรือทำ หรือเก็บ
บันทึกตามความในมาตรา ๑๐๕ ตริ หรือไม่ กับมีอำนาจเรียก
และยึดตราสาร หรือเอกสาร และออกหมายเรียกตัวผู้
หน้าที่เสียอากร ผู้ทรงตราสาร หรือผู้ถือเอาประโยชน์แห่ง
ตราสาร และพยานหลักฐานอันอันควรแก่เรื่องมาได้”

มาตรา ๙๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๕ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

ประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไป
นแทน

“มาตรา ๑๒๕ ผู้ใดออกใบรับไม่ถึง ๑๐ บาท สำหรับมูลค่า
ตั้งแต่ ๑๐ บาทขึ้นไป หรือแบ่งแยกมูลค่าที่ได้ชำระนั้น เพื่อ
หลีกเลี่ยงการเสียอากรก็ดี จงใจกระทำ หรือทำ ตราสารให้ผิด
ความจริง เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวด
๕๘๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท”

มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๑ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๕
และให้ใช้ความต่อไปนแทน

“มาตรา ๑๒๑ ผู้ใดโดยตนเอง โดยสมยอม หรือโดย
สมคบกับผู้อื่นทำให้ไม่มีการออกใบรับ หรือไม่ออกใบรับให้ใน
ทันทีที่รับเงินหรือรับชำระราคาตามความในมาตรา ๑๐๕ หรือ
ไม่ทำ หรือไม่เก็บบันทึกตามความในมาตรา ๑๐๕ ตรี หรือไม่
ออกใบรับให้ในทันทีที่ถูกเรียกร้องตามความในมาตรา ๑๐๖
หรือออกใบรับซึ่งไม่เปิดเผยตามจำนวนอากรที่ต้องเสีย มีความ
ผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท”

เล่ม ๓๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกบัญญัติอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖
ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม
ครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“บัญชีอัตราอากรแสตมป์”

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากรแสตมป์	ผู้ต้องเสียอากร	ผู้ต้องชดเชยผู้มาแสตมป์
<p>๑. เช่าที่ดิน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือแพ</p> <p>หักจำนวนเงิน ๑๐๐ บาทหรือเศษของ ๑๐๐ บาทแห่งค่าเช่า หรือเงินกันเปล่า หรือทั้งสองอย่างรวมกันตลอดอายุการเช่า</p> <p>หมายเหตุ</p> <p>(๑) ถ้าสัญญาเช่ามิได้กำหนดอายุการเช่าให้ถือว่าเกิน ๓ ปี</p> <p>(๒) ถ้าสัญญาเช่าฉบับใดครบกำหนดอายุการเช่าหรือครบกำหนด ๓ ปีตาม (๑) แล้วผู้เช่ายังคงครองทรัพย์สินอยู่ และผู้ให้เช่า</p>	<p>๑๐ สตางค์</p>	<p>ผู้ให้เช่า</p>	<p>ผู้เช่า</p>

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอธิบาย	ผลต่องบเสียอากร	ผลต่องบดําเสตมบี
<p>๑. ความแน่นอนไม่หักทวง เก่งมได้กําสัญญาใหม่ ให้ถือว่าสัญญาเช่าเดิมนั้นได้เริ่มทำกันใหม่ โดยไม่มีการหักลดอายุการเช่า และต้องเสียอากรอีกครั้งในสามสิบวันนับแต่วันถือว่าเริ่มทำสัญญาใหม่นั้น</p> <p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u></p> <p>เช่าทรัพย์สินใช้ในการทำนา ไร่ สวน</p> <p>เงินปันหุ้น ใบหุ้นกู้ พันธบัตร และใบรับ</p> <p>รองหนังสือรับรพท สมาคม คณะบุคคล</p> <p>หรือองค์การใดๆ เป็นผู้ออก คิดตามราคาหุ้นชำระแล้ว หรือตามราคาในตราสารแล้วแต่อย่างใดจะมากกว่าทุกจำนวนเงิน</p>			

๒.

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องชด หาแสตมป์
<p>๑๐๐ บาท หรือ เศษของ ๑๐๐ บาท <u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u></p> <p>ก. โอนพันธบัตรของรัฐบาลไทย</p> <p>ข. โอนใบหุ้น ใบหุ้นกู้ และใบรับรองหนี้ ชงสหกรณ์ หรือธนาคารเพื่อการสหกรณ์ เป็นผู้ออก <u>เข้าช้อทรพย์สัน</u></p> <p>๓. <u>ทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท หรือเศษของ ๑๐๐</u> <u>บาท แห่งราคาทั้งหมด</u> <u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u> <u>เข้าช้อทรพย์สัน</u> ในการทำนา ไร่ สวน</p>	๑๐ สตางค์	ผู้โอน	ผู้รับโอน
	๑๐ สตางค์	ผู้ให้เช่า	ผู้เช่า

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสดงบัพ	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องขาด มาแสดงบัพ
<p>๔. <u>ข้างทำของ</u> <u>ทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท หรือเศษของ ๑๐๐</u> <u>บาท แห่งสัญญาที่กำหนดไว้</u> <u>หมายเหตุ</u> <u>(๑) ถ้าในเวลาการทำสัญญาข้างทำของ ไม่</u> <u>ทราบจำนวนสัญญาว่าเป็นราคาเท่าใด ให้</u> <u>ประมาณจำนวนสัญญาตามสมควรแล้ว</u> <u>เสียอากรตามจำนวนสัญญาที่ประมาณ</u> <u>(๒) ถ้ามีการรับเงินสัญญาเป็นคราวๆ และ</u> <u>อากรที่เสียไว้เดิมยังไม่ครบ ให้เสียอากร</u> <u>เพิ่มเติมให้ครบตามจำนวนที่ต้องเสียทุก</u> <u>ครั้งในทันทีที่มีการรับเงิน</u> <u>(๓) เมื่อกำหนดข้างทำของได้สิ้นสุดลง</u></p>	๑๐ สตางค์	ผู้รับจ้าง	ผู้ต้องขาด มาแสดงบัพ

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอากร แสดงป	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องชด ค่าแสดงป
<p>แล้ว และปรากฏว่าได้เสียอากรเงินไป ให้ขอคืนตามมาตรา ๑๒๒ ได้ ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร อันเนื่อง สัญญาทำขายนอกประเทศไทย และการ ปฏิบัติตามข้อสัญญาฉบับนี้ได้ทำในประเทศ ไทย</p>			
<p>๕. <u>กัณณเงิน</u> หรือการตกลงให้เบิกเงินเกิน บัญชีจากธนาคาร ทุกจำนวนเงิน ๒๐๐ บาท หรือเศษของ ๒๐๐ บาท แห่งยอดเงินที่ให้กู้ยืม หรือ ตกลงให้เบิกเกินบัญชี</p>	๑๐ สตางค์	ผู้ให้กู้	ผู้กู้

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอธิบาย แสดงตน	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องจัด มาแสดงตน
<p data-bbox="295 854 347 1168"><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u></p> <p data-bbox="357 697 543 1262">การกู้ยืมเงินซึ่งสมาชิกกู้ยืมจากสหกรณ์ หรือสหกรณ์กู้ยืมจากสหกรณ์ หรือจากธนาคารเพื่อการสหกรณ์</p> <p data-bbox="564 980 616 1309">๖. <u>กรมธรรม์ประกันภัย</u></p> <p data-bbox="637 838 688 1254">(ก) <u>กรมธรรม์ประกันวินาศภัย</u></p> <p data-bbox="709 697 813 1254">ทุก ๒๕ บาท หรือเศษของ ๒๕ บาท แห่ง เบี้ยประกันภัย</p> <p data-bbox="865 901 916 1254">(ข) <u>กรมธรรม์ประกันชีวิต</u></p> <p data-bbox="937 697 989 1254">ทุก ๒๐๐ บาท หรือเศษของ ๒๐๐ บาท</p>	<p data-bbox="761 540 813 682">๑๐ สติงกี</p>	<p data-bbox="761 384 854 525">ผู้รับประกันภัย</p>	<p data-bbox="761 227 854 368">ผู้รับประกันภัย</p>

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอากร แสดงปี	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องชด ค่าแสดงปี
<p>แห่งจำนวนเงินที่เอาประกันภัย</p> <p>(ค) <u>กรมธรรม์ประกันภัยอัน</u></p>	๑๐ สตางค์	ผู้ รับประกันภัย	ผู้ รับประกันภัย
<p>๒๐๐ บาทหรือเศษของ๒๐๐ บาท แห่ง จำนวนเงินที่เอาประกันภัย</p>	๑๐ สตางค์	ผู้ รับประกันภัย	ผู้ รับประกันภัย
<p>(ง) <u>กรมธรรม์เงินปี</u></p> <p>ทุก ๒๐๐ บาท หรือเศษของ ๒๐๐ บาท แห่งต้นทุนเงินปีนั้น หรือถ้าไม่ปรากฏต้น ทุน ให้คิดทุก ๒๐๐ บาท หรือเศษของ ๒๐๐ บาท แห่ง ๓๓๓ ^๑/_๓ เท่าของรายได้ ประจำปี</p>	๑๐ สตางค์	ผู้ รับประกันภัย	ผู้ รับประกันภัย

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอาการ แสดง	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องชด ค่าเสีย
(จ) กรมธรรม์ประกันภัยซึ่งผู้รับประกันภัย นำไปให้เพื่อนประกันภัยออกต่อหนึ่ง	๑ บาท	ผู้ รับประกันภัย	ผู้ รับประกันภัย
(ฉ) บันทึกการต่ออายุกรมธรรม์ประกัน ภัยเดิม	กิ่งอัตราซึ่ง เรียกเก็บ สำหรับกรม ธรรม์เดิม	ผู้ รับประกันภัย	ผู้ รับประกันภัย
(ก) การประกันภัยสัตว์พาหนะซึ่งใช้ใน การเกษตรกรรม ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร			
(ข) บันทึกประกันภัยหรือกรมธรรม์ประกัน			

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอากร แสดงป	ผู้ต้องเสป อากร	ผู้ต้องชด ค่าแสดงป
<p>ภักษ์วศาว ซึ่งรับรองจะออกกรมธรรม์ ประกันภัยตัวจริง แต่ถาผู้ทรงจะเรียกร้อง เอาสิทธิอย่างอนนอกจากให้ส่งมอบกรม ธรรม์ประกันภัยตัวจริงแล้วต้องบิดแสดงป เสียก่อน เช่นเดียวกับที่จะต้องบิดสำหรับ ประกันภัยตัวจริง</p>			
<p>๓. <u>ใบมอบอำนาจ</u> คือ ใบตั้งตัวแทนซึ่งมิได้ กระทำในรูปลักษณะตราสัญญา รวม ทั้งใบตั้งอนุญาตต่อการ (ก) มอบอำนาจให้บุคคลคนเดียว หรือ หลายคนกระทำการครั้งเดียว</p>	๕ บาท	ผู้มอบ อำนาจ	ผู้มอบ อำนาจ
(ข) มอบอำนาจให้บุคคลคนเดียวหรือ			

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสดงบปี	ผู้ ต้องเสีย อากร	ผู้ ต้องชด ค่าแสดงบปี
<p>หลายคนร่วมกันกระทำการมากกว่าครั้งเดียว</p> <p>(ค) มอบอำนาจให้กระทำการมากกว่าครั้งเดียว โดยให้บุคคลหลายคน ต่างคนต่างกระทำการแยกกันได้ คิดตามรายตัวบุคคลหรือมอบ คนละ</p>	๑๐ บาท	ผู้มอบ อำนาจ	ผู้มอบ อำนาจ
<p>หมายเหตุ</p> <p>ถ้าผู้มอบอำนาจหลายคน แต่มิได้เป็นผู้อำนาจร่วมกัน แล้วมอบอำนาจในตราสารฉบับเดียวกันต้องคิดตามรายตัวบุคคล</p>	๑๐ บาท	ผู้มอบ อำนาจ	ผู้มอบ อำนาจ

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอากร แสดงป	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องชด ค่าแสดงป
<p>ผู้มอบคนหนึ่งเป็นรองหนึ่ง ตามมาตรา ๑๐๘</p> <p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u></p>			
<p>(๑) ใบแต่งตั้งนายและใบมอบอำนาจซึ่ง ทนายความให้แก่เสมียนของตนเพื่อเป็น ตัวแทนดำเนินคดีในศาล</p> <p>(๒) ใบมอบอำนาจให้โอน หรือให้ กระทำการใดๆ เกี่ยวกับสัตัวพาหนะตาม กฎหมายว่าด้วยสัตัวพาหนะ</p> <p>(๓) ใบมอบอำนาจให้รับเงินหรือสิ่งของ แทน</p>			
<p>(๔) ใบมอบอำนาจซึ่งสหกรณ์เป็นผู้มอบ และใบมอบอำนาจซึ่งสหกรณ์เป็นผู้แทน</p>			

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องชด ค่าแสตมป์
จัดการให้สหกรณ์ได้รับสิทธิในอสังหาริมทรัพย์			
๘. ใบมอบฉันทะสำหรับให้ลงมติในที่ประชุม ของบริษัท			
(ก) มอบฉันทะสำหรับการประชุมครั้ง เดียว	๑ บาท	ผู้มอบ ฉันทะ	ผู้มอบ ฉันทะ
(ข) มอบฉันทะสำหรับการประชุมกว่า ครั้งเดียว	๕ บาท	ผู้มอบ ฉันทะ	ผู้มอบ ฉันทะ

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าการ แลก เปลี่ยน	ผู้ ต้อง เสีย อากร	ผู้ ต้อง ชด เชา ภาษี
๕. (๑) <u>ตั๋วแลกเงินหรือตราสารทำนองเดียว</u> <u>กัน ที่ใช้อย่างตัวแลกเงิน</u> (ก) <u>จ่ายเมื่อเห็น</u> (ข) <u>จ่ายเวลาอนนอกจากจ่ายเมื่อเห็น</u> ทุก ๑๐๐ บาท หรือเศษของ ๑๐๐ บาท (๒) <u>ตั๋วสัญญาใช้เงิน หรือตราสารทำนอง</u> <u>เดียวกัน ที่ใช้อย่างตัวสัญญาใช้เงิน</u> (ก) <u>ออกให้ในลักษณะกู้เงิน</u> คิดตาม จำนวนเงินในตราสาร ทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท หรือเศษของ ๑๐๐ บาท	๑๐ สตางค์ ๑๐ สตางค์	ผู้ ส่ง จ่าย ผู้ ส่ง จ่าย	ผู้ ส่ง จ่าย ผู้ ส่ง จ่าย
	๑๐ สตางค์	ผู้ จะ ได้รับ เงิน ตาม ตัว	ผู้ ออก ตัว

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องชด เชาแสตมป์
๑๑. (๑) ใบหุ้น หรือใบหุ้นกู้ หรือใบรับรอง หนี้ของบริษัท สมาคม คณะบุคคล หรือ องค์การใดๆ	๒๕ สตางค์	ผู้ทรง ตราสาร	ผู้ทรง ตราสาร
(๒) พันธบัตรของรัฐบาลใดๆ ที่ขายใน ประเทศไทย ทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท หรือเศษของ ๑๐๐ บาท ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร ใบหุ้น ใบหุ้นกู้ หรือใบรับรองหนี้ของ สหกรณ์	๑ บาท	ผู้ทรง ตราสาร	ผู้ทรง ตราสาร

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอาการ แปลตมป	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องชด พาแปลตมป
๑๒. <u>เช็ค หรือหนังสือคำสั่งใดๆซึ่งใช้แทนเช็ค</u> ฉบับละ			
๑๓. <u>ใบรับฝากเงินประเภทประจำของธนาคาร</u> โดยมคอกเบย	๒๕ สตางค์	ผู้ส่งจ่าย	ผู้ส่งจ่าย
(ก) <u>ใบรับฝากที่มีจำนวนเงินต่ำกว่า</u> ๑๐,๐๐๐ บาท	๑ บาท	ผู้รับฝาก	ผู้รับฝาก
(ข) <u>ใบรับฝากที่มีจำนวนเงินตั้งแต่</u> ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	๕ บาท	ผู้รับฝาก	ผู้รับฝาก
๑๔. <u>เลตเตอร์ออฟเครดิต</u> (ก) <u>ออกในประเทศไทย</u> เงินต่ำกว่า ๖,๐๐๐ บาท	๓ บาท	ผู้ออก ตราสาร	ผู้ออก ตราสาร

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าการ แสดงปี	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องชด ค่าแสดงปี
<p>เงินตั้งแต่ ๖,๐๐๐ บาท ขึ้นไป</p> <p>(จ) ออกในต่างประเทศ และให้ชำระ เงินในประเทศไทย คราวละ</p>	<p>๕ บาท</p> <p>๑ บาท</p>	<p>ผู้ออก ตราสาร</p> <p>ผู้ทรงคน แรกใน ประเทศไทย</p>	<p>ผู้ออก ตราสาร</p> <p>ผู้ทรงคน แรกใน ประเทศไทย</p>

หมายเหตุ

ตราสารเลตเตอร์ออฟเครดิตที่ออก
ในประเทศไทย และให้ชำระเงินใน
ต่างประเทศต้องทำสำเนาเก็บไว้ใน
ประเทศไทย ส่วนการเสียอากรให้ปิด
แสดงบัญชีบริณเฉพาะในฉบับสำเนา
ดังกล่าว

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอธิบาย แสดงปี	ผู้ถือครองเสียง ออก	ผู้ส่ง มาแสดงปี
๑๕. เชื้อสำหรับผู้เดินทาง			
(ก) ออกในประเทศไทย ฉบับละ (ข) ออกในต่างประเทศ แต่ให้ชำระใน ประเทศไทย ฉบับละ	๒๕ สตางค์	ผู้ออกเช็ค ผู้ทรงคน แรกใน ประเทศไทย	ผู้ออกเช็ค ผู้ทรงคน แรกใน ประเทศไทย
๑๖. ใบรับของ ซึ่งออกให้เนื่องในกิจการรับขน ส่งสินค้า โดยทางน้ำ ทางบก และทาง อากาศ คือ ตราสารซึ่งลงลายมือชื่อ พนักงานหรือนายสินค้าของยานพาหนะรับ ขนส่ง ซึ่งออกมารับของดังระบุไว้ในใบรับ นั้น เมื่อไม่ได้ออกก็ถือเป็นลอฟต์เลติง ฉบับละ	๒๐ สตางค์	ผู้ออกใบรับ	ผู้ออกใบรับ

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสดงบัญชี	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องขาด ขาดเสีย
<p>หมายเหตุ</p> <p>ถ้าออกเป็นสำรับ ให้ปิดแสดงบัญชีตามอัตรา ทุกฉบับ</p> <p>๑๓. ค่าประกัน</p>			
(ก) สำหรับกรณีที่มีได้จำกัดจำนวนเงิน ไว้	๑ บาท	ผู้รับประกัน ผู้รับประกัน	ผู้รับประกัน ผู้รับประกัน
(ข) สำหรับจำนวนเงินไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท	๑ บาท	ผู้รับประกัน ผู้รับประกัน	ผู้รับประกัน ผู้รับประกัน
(ค) สำหรับจำนวนเงินเกิน ๑,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท	๕ บาท	ผู้รับประกัน ผู้รับประกัน	ผู้รับประกัน ผู้รับประกัน
(ง) สำหรับจำนวนเงินเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป	๑๐ บาท	ผู้รับประกัน ผู้รับประกัน	ผู้รับประกัน ผู้รับประกัน

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอากร แสดงปี	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องชด ค่าแสดงปี
<p>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</p> <p>(ก) ค่าจ้างของโรงจำหน่ายที่ได้รับอนุญาต</p> <p>ตามกฎหมาย</p> <p>(ข) จำนองเกี่ยวกับกฎหมายได้ปลด</p> <p>แสดงปีบริบูรณ์แล้วตามข้อ ๕</p> <p>๑๔. ใบรับของคลังสินค้า</p>			
<p>๒๐. คำสั่งให้ส่งมอบของ คอตราสารชงบุคคล</p> <p>ผู้ปรากฏชื่อในตราสารนั้น หรือผู้ชงบุคคล</p> <p>นั้นตราชื่อไว้ หรือผู้ทรงมีสิทธิที่จะรับมอบ</p> <p>สินค้าอันอยู่ในมือ หรือมอบทำ หรือคลัง</p> <p>สินค้าซึ่งรับเก็บ หรือรับฝาก โดยเรียก</p>	๒๕๕๓	นายคลัง สินค้า	นายคลัง สินค้า

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอธิบาย แนบมา	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องขาด ทุนแนบมา
<p>เก็บค่าเช่าหรือยืมสินค้าน้อยกว่าสิบ โดยเจ้าของลงลายมือชื่อ หรือผู้ ลงลายมือชื่อแทนในเมื่อยา หรือโอน ทรัพย์สินอันปรากฏในตราสารนั้น</p>			
<p>๒๑. ตัวแทน</p>	๑๐ สดางค์	ผู้ออกค่าส่ง	ผู้ออกค่าส่ง
<p>(ก) มอบอำนาจเฉพาะการ (ข) มอบอำนาจทั่วไป ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</p>	๕ บาท ๑๐ บาท	ตัวการ ตัวการ	ตัวการ ตัวการ
<p>๒๒. คำขาดของอนุญาโตตุลาการ</p>			
<p>(ก) ในกรณีซึ่งพหุพักกันด้วยจำนวนเงิน หรือราคาทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท หรือ</p>			

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสดงปี	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องเสีย หน้าแสดงปี
<p>เศษของ ๑๐๐ บาท</p> <p>(๗) ในกรณีซึ่งไม่กล่าวถึงจำนวนเงินหรือ ราคา</p>	๑๐ สตางค์	อนุญาโต ตุลาการ	อนุญาโต ตุลาการ
<p>๒๓. <u>คู่ฉบับหรือคู่ฉบับแห่งตราสาร</u> คือตราสาร ซึ่งมีข้อความอย่างเดียวกันกับต้นฉบับ หรือต้นสัญญา และผู้กระทำการได้ลง ลายมือชื่อไว้อย่างเดียวกับต้นฉบับ</p>	๑๐ บาท	อนุญาโต ตุลาการ	อนุญาโต ตุลาการ
<p>(ก) ถ้าต้นฉบับเสียอากรไม่เกิน ๑ บาท</p>	เท่ากับ อากรที่ต้อง เสียสำหรับ ต้นฉบับ	(๑) ถ้าไม่มี บุคคลอีก ฝ่ายหนึ่ง เป็นคู่ สัญญา คน ที่เสียอากร สำหรับต้น	

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอาการ แสดง	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องชด ค่าแสดง
<p>(จ) ถ้าเกิน ๑ บาท</p> <p>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร ถ้าฝ่ายต้องเสียอากรเป็นสหกรณ์</p>	<p>๑ บาท</p>	<p>นับเป็น ผู้เสีย (๒) ถ้ามี บุคคลอีก ฝ่ายหนึ่ง เป็นคู่ สัญญา บุคคลอีก ฝ่ายหนึ่ง ต้องเป็น ผู้ เสียอากร</p>	<p>คนเดียวกับ ผู้ชดค่า แบบ</p>

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอรรถ แปลฉบับ	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องขาด ชำระดอกเบี้ย
๒๔. หนังสือบริคณส์สนธิของบริษัทจำกัดที่ตั้ง ที่นายทะเบียน	๕๐ บาท	ผู้เริ่มก่อการ	ผู้เริ่มก่อการ
๒๕. ข้อบังคับของบริษัทจำกัด ที่ส่งต่อมาย ทะเบียน	๕๐ บาท	กรรมกร	กรรมกร
๒๖. ข้อบังคับใหม่ หรือสำเนาหนังสือบริคณ สนธิ หรือข้อบังคับของบริษัทจำกัด ซึ่ง เปลี่ยนแปลงใหม่เพื่อส่งต่อนายทะเบียน	๑๐ บาท	กรรมกร	กรรมกร
๒๗. หนังสือสัญญาหาংশหุ้นส่วน	๑๐ บาท	ผู้เป็น หุ้นส่วน	ผู้เป็น หุ้นส่วน
(ก) หนังสือสัญญาจัดตั้งทางหุ้นส่วน			
(ข) หนังสือสัญญาทบทแก้ไขสัญญาจัดตั้ง			

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสดงป	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องชด หาแสดงป
<p data-bbox="267 1072 319 1229">ห้างหุ้นส่วน</p> <p data-bbox="377 1150 428 1292">๒๔. ใบรับ</p> <p data-bbox="428 696 573 1229">(๑) จากกิจการค่าตามความในมาตรา ๑๐๕ (๑) สำหรับมูลค่าตั้งแต่ ๑๐ บาท ขึ้นไป</p> <p data-bbox="584 994 636 1229">(๒) จากกิจการอื่น</p> <p data-bbox="636 758 729 1166">ก. สำหรับมูลค่าตั้งแต่ ๑๐ บาท แต่ไม่เกิน ๒๐ บาท</p> <p data-bbox="739 696 895 1166">ข. สำหรับมูลค่าเกินกว่า ๒๐ บาท ทุก ๒๐ บาท หรือเศษของ ๒๐ บาท ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</p> <p data-bbox="895 680 946 1166">ก. การรับเงินซึ่งมีการรับแสดงไว้ใน</p>	<p data-bbox="267 555 298 649">๒ บาท</p> <p data-bbox="532 539 563 664">๑๐ สตางค์</p> <p data-bbox="677 539 708 664">๑๐ สตางค์</p> <p data-bbox="791 539 822 664">๑๐ สตางค์</p>	<p data-bbox="242 382 356 508">ผู้เป็น หุ้นส่วน</p> <p data-bbox="522 382 573 508">ผู้ถือใบรับ</p> <p data-bbox="667 382 729 508">ผู้ถือใบรับ</p> <p data-bbox="770 382 832 508">ผู้ถือใบรับ</p>	<p data-bbox="242 225 356 351">ผู้เป็น หุ้นส่วน</p> <p data-bbox="511 210 573 351">ผู้ถือใบรับ</p> <p data-bbox="667 210 729 351">ผู้ถือใบรับ</p> <p data-bbox="770 210 832 351">ผู้ถือใบรับ</p>

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอาร แสดงป	ผู้ต้องเสย อากร	ผู้ต้องชด ษาแสดงป
<p>ตราสารตนเอง และตราสารนได้บด แสดงปบริบรณแล้วในลักษณะตรา สารอย่างอน หงขณะเมอได้บด แสดงปบริบรณ การบทบแสดงไว นนบนองคของตราสารนเอมแล้ว</p> <p>ข. การสลักหลังตัวเงินแสดงการรับเง ในถ้วนนทงจำนวน เว้นแต่การสลัก หลังแสดงการรับเงในในตัวสัญญาใช้ เงินออกให้ในลักษณะกยอม</p> <p>ค. การรับตัวเงินซึ่งมิใช่เป็นการชำระ หรือประกันหน</p> <p>ง. การรับเงินซึ่งออกในการซื้อขาย</p>			

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องชด จำแสตมป์
<p>หรือโอนเงินตราทางธนาคาร หรือทาง องค์การของรัฐบาล</p> <p>จ. การรับเงินบำนาญ บำเหน็จ ค่า จ้าง หรือเบียดทดแทนรายจ่ายของรัฐ บาลหรือนายจ้างจ่ายให้ลูกจ้าง</p> <p>ฉ. ใบรับที่ธนาคารออกให้ในการส่ง เงินฝากกระแสรายวัน</p> <p>ช. ใบรับเงินหรือรัฐบาลจ่ายคน</p> <p>ซ. ใบรับเงินทางธนาคาร</p> <p>ณ. ใบรับที่ลูกจ้างและนายจ้างออกให้ ซึ่งกันและกัน หรือที่ลูกจ้างออกให้ ระหว่างกันและกัน สำหรับเงินที่รับ</p>			

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอกร แสดงปี	ผู้ต้องเสียบ อากร	ผู้ต้องจัด มาแสดงปี
<p>ท้ายกันในกิจการของนายจ้างตามหน้าที่ ขอยกเว้นไม่ให้เสียตลอดถึงใบรับบุคคล ในคณะบุคคล ซึ่งกระทำการร่วมกัน ออกให้ซึ่งกันและกันตามหน้าที่ เพื่อ ดำเนินกิจการของคณะบุคคลนั้น ณ ใบรับที่ออกในต่างประเทศ เว้น แต่ใบรับเบี่ยงประกันภัย</p> <p>ฎ. ใบรับซึ่งผู้ประกอบการเกษตรออก ให้ในการจำหน่ายข้าวเปลือก ผล ผลไม้ ปลา สัตว์ ไข่ นามันยาง หรือหวาย อันเกิดจากเกษตรกรรม ของตน</p>			

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอากร แสดงปี	ผู้ทศองเสีย อากร	ผู้ทศองชด หาแสดงปี
<p>ฉ. ใบรับเงินจากธนาคารออมสินของ รัฐบาล</p> <p>ข. ใบรับที่สหกรณ์และสมาชิกออก ให้ซึ่งกันและกัน</p> <p>ค. ใบรับชั่วคราวซึ่งออกในการรับ เปลี่ยนแปลงบัญชีแรก แต่สำหรับผู้ จะเรียกร้องเอาสิทธิอย่างอื่นนอกจาก ให้ส่งมอบใบรับตัวจริงแล้ว ต้องปิด แสดงปีเสียก่อนเช่นเดียวกับที่จะต้อง ปิดสำหรับใบรับตัวจริง</p> <p>ด. ใบรับในการไถ่ถอนการจำนอง และให้ถอนการขายฝาก ซึ่งได้จัด</p>			

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าการ แสดงปี	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องจัด จำหน่ายตามปี
<p>ทะเบียนการไถ่ถอนต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่</p> <p>ณ. ใบรับเงินค่าพันธบัตรเงินกู้ของ รัฐบาลไต้หวัน</p> <p>ด. ใบรับเงินค่าตั๋วเงินคลังไต้หวัน</p> <p>ค. ใบรับเงินสำหรับค่าปรับรตเงิน ซึ่งธนาคารเป็นผู้ออก</p> <p>ก. ใบรับออกให้แก่ธนาคารแห่ง ประเทศไทย เนื่องในการแลกเปลี่ยน ธนบัตร</p> <p>ท. ใบรับเงินซึ่งธนาคารเพื่อการ สหกรณ์เป็นผู้ออก</p>			

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอาการ แสดง	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องชด ค่าแสดง
<p>๒๕. <u>แบบพิมพ์ของรัฐบาล</u></p> <p>ก. <u>แบบพิมพ์ซึ่งกฎหมายได้กำหนดราคาไว้ให้บอกแสดงใบแทนราคา</u></p> <p>ข. <u>แบบพิมพ์อื่นๆ</u></p> <p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u></p> <p>ก. ในกรณีสหกรณ์ เทศบาล หรือสุขาภิบาลเป็นผู้เสียอากร</p> <p>ข. แบบพิมพ์ซึ่งรัฐบาลจัดให้ออกเพื่อความรู้ของรัฐบาลโดยผู้กรอกไม่</p>	<p>ตามราคา กฎหมาย กำหนด</p> <p>๒๐ สตางค์</p>	<p>ผู้ทำตราสาร</p> <p>ผู้ทำตราสาร</p>	<p>เจ้าพนักงาน ผู้จ่ายแบบ พิมพ์</p> <p>เจ้าพนักงาน ผู้จ่ายแบบ พิมพ์</p>

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอาการ แปลตามป	๗-๕๗ ผู้ต้องเสีย อากร	๗-๕๗ ผู้ต้องชด ค่าเสียตามป
<p>ความผูกพันตามกฎหมายที่จะพึงต้องปฏิบัติ</p> <p>ค. แบบพิมพ์ขังแก่เรียนหรือรอนักศึกษาใช้</p> <p>ด. แบบพิมพ์ขอสอบ</p> <p>ง. แบบพิมพ์ที่ใช้ในการฝากและถอนเงิน</p> <p>ช. แบบพิมพ์ของสำนักงาน</p> <p>จ. แบบ ป.ค. ๔๓ เรื่องขอทำการเพาะปลูกในเขตเกาะ หรือค่อน ในแม่น้ำโขง</p> <p>ของกระทรวงมหาดไทย</p> <p>ฉ. แบบ ป. ๒ เรื่องแจ้งความสำราจเด็ก</p> <p>ของกระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>ซ. แบบ ป. ๕ เรื่องส่งเด็กเข้าเรียนของ</p> <p>กระทรวงศึกษาธิการ</p>			

ลักษณะแห่งตราสาร	คำอธิบาย แสดง	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องขาด มาแสดง
<p>ข. แบบพิมพ์กองประมวลสิทธิ สภาเศรษฐกิจแห่งชาติ</p> <p>ฅ. แบบ ร.ว. ๒๒ เรื่องเขตที่ดินของ กรมที่ดิน</p> <p>ญ. แบบพิมพ์อนุญาตกำหนดโดยกฎ กระทรวง</p> <p>๓๐. เรืองราชยนต์รัฐบาล เทศบาล หรือสภา ภิบาล ซึ่งร้องขอประโยชน์อันมีมูลค่าตาม ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง</p>	<p>๑๐ สดางค์</p>	<p>ผู้กระทำ ตราสาร</p>	<p>ผู้กระทำ ตราสาร</p>

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกลักษณะ ๕ ภาษีการซื้อข้าว ลักษณะ ๖ ภาษีการ^๕ซื้อน้ำตาล และลักษณะ ๗ ภาษีโรงเรือนกักตุน^๕แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อพ้นสี่สิบห้าวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัติ^๕

มาตรา ๕๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลักษณะ ๕ ภาษีการ^๕ซื้อโภคภัณฑ์ แห่งประมวลรัษฎากร

“ลักษณะ ๕

ภาษีการซื้อ^๕โภคภัณฑ์

มาตรา ๑๖๕ การเรียกเก็บภาษีการซื้อ^๕โภคภัณฑ์ซึ่งบัญญัติไว้ในลักษณะนี้ ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพากร

มาตรา ๑๖๖ ในลักษณะนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

“ซื้อ” หมายความว่า รับโอนกรรมสิทธิ์ หรือรับโอนการครอบครอง ไม่ว่าในกรณีใดๆ

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

“จำหน่าย” หมายความว่า โอนกรรมสิทธิ์ หรือโอนการครอบครอง ไม่ว่าในกรณีใดๆ

“โภคภัณฑ์” หมายความว่า สิ่งอุปโภคบริโภคหรือสิ่งอื่นตามประเภทที่กำหนดไว้ในบัญชีรายการขอโภคภัณฑ์ท้ายลัญฉะณ

“ผู้ค้าโภคภัณฑ์” หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือองค์การใด ๆ ซึ่งทำการผลิต นำเข้า หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งโภคภัณฑ์ ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงผู้ทำการแทนด้วย

“สถานที่” หมายความว่า ที่สำหรับใช้ประกอบหรือดำเนินการค้าโภคภัณฑ์ ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงที่ซึ่งใช้ทำการผลิต เก็บ หรือจำหน่ายโภคภัณฑ์ด้วย

“ราคา” หมายความว่า จำนวนเงินที่พึงชำระทั้งหมดในการขอโภคภัณฑ์

ถ้าในการขอโภคภัณฑ์ไม่มีการชำระเงิน หรือมีการชำระเงินต่ำกว่าราคากลาง ให้ถือว่าราคากลางในขณะขอเป็นจำนวนเงินที่พึงชำระในการขอ

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๖

มาตรา ๑๖๓ เมื่อมีการขอโอกาสซึ่งอยู่ในประเทศไทย
จากผู้ค้าโอกาส ให้ผู้ขอมีหน้าที่เสียภาษีการขอโอกาส
จากราคาตามบัญชีอัตราภาษีการขอโอกาสที่ท้ายลักษณะ

การเสียภาษีตามความในวรรคก่อน ให้ชำระไว้กับผู้
ค้าโอกาส

มาตรา ๑๖๔ ในกรณีที่ผู้ค้าโอกาสนำโอกาสของตน
ไปให้อันมิใช่เพื่อกิจการค้าโอกาสโดยเฉพาะ ให้ถือว่ามีการ
ขอโอกาส และผู้ค้าโอกาสนั้นเป็นผู้ขอ มีหน้าที่เสีย
ภาษีการขอโอกาสในวันแรกที่นำไปให้

มาตรา ๑๖๕ ผู้ใดนำโอกาสเข้าประเภทรถยนต์หรือรถ
จักรยานยนต์เข้ามาในประเทศไทยโดยมิใช่เพื่อการค้า ให้
ผู้นั้นชำระภาษีการขอโอกาส โดยยื่นรายการตามแบบที่
อธิบดีกำหนดต่ออำเภอท้องที่อันเป็นที่ตั้งด่านศุลกากรแรกที่น่า
โอกาสผ่าน ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่น่าโอกาสผ่านด่าน
ศุลกากรนั้น

มาตรา ๑๖๖ ผู้ค้าโอกาสที่ได้รับใบทะเบียนค้าโอกา
สแล้ว ถ้าขอโอกาสในระหว่างกันเองเพื่อจำหน่ายต่อไป ให้
ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีการขอโอกาส

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

มาตรา ๑๗๑ ให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์มีหน้าที่เรียกเก็บภาษีการ
ซื้อโภคภัณฑ์จากผู้ซื้อทุกราวเมื่อส่งมอบโภคภัณฑ์

มาตรา ๑๗๒ เมื่อผู้ค้าโภคภัณฑ์ได้เรียกเก็บภาษีการซื้อ
โภคภัณฑ์ตามความในมาตรา ๑๗๑ แล้ว ให้ออกใบรับเงินค่า
ภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ตามแบบที่อธิบดีกำหนด และทำสำเนา
เก็บไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

วิธีการออกใบรับตามความในวรรคก่อน ถ้าอธิบดีเห็น
เป็นการสมควร จะสั่งให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่นก็ได้

ใบรับเฉพาะจำนวนเงินค่าภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ ให้ได้รับ
ยกเว้นไม่ต้องเสียอากรแสตมป์

มาตรา ๑๗๓ ให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์รับผิดชอบในการชำระภาษี
การซื้อโภคภัณฑ์ของเดือนที่แล้วมา ซึ่งตนมีหน้าที่เรียกเก็บ
ตามความในมาตรา ๑๗๑ และให้นำส่งอำเภอท้องที่ภายใน
วันที่ ๑๐ ของเดือนถัดไป โดยยื่นรายการตามแบบที่อธิบดี
กำหนด การยื่นรายการเช่นว่านี้ ให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์ยื่นไม่ว่าจะ
มีภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ต้องเสียหรือไม่

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

มาตรา ๑๓๔ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บ
ภาษีตามลักษณะนี้ ให้อธิบดีอำนาจที่จะส่งคำขอออกหมาย
รายการ และนำภาษีส่งอาเภอท้องที่ก่อนถึงหรือก่อนพ้น
กำหนดเวลาตามความในมาตรา ๑๓๓ ก็ได้

มาตรา ๑๓๕ ภาษีการขอออกหมาย
ส่งภายในกำหนดเวลาตามความในมาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๓๓
มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๕๐ หรือมาตรา ๑๕๑ ให้ชำระเงินเพิ่ม
อีกร้อยละ ๒๐ ของเงินภาษีการขอออกหมาย เงินเพิ่มให้ถือเป็น
เงินภาษีการขอออกหมาย

มาตรา ๑๓๖ ภาษีการขอออกหมาย ถ้ามิได้ชำระภายใน
กำหนดเวลาตามลักษณะนี้ ให้ถือเป็นภาษีค้าง และเพื่อให้ได้
รับชำระภาษีค้าง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับ

มาตรา ๑๓๗ ทุกเดือนที่มีการขอออกหมายอันได้รับยก
เว้นภาษีการขอออกหมายตามความในมาตรา ๑๓๐ ให้ผู้ขอ
และผู้จำหน่ายแจ้งรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด ภายใน
วันที่ ๑๐ ของเดือนถัดไป

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

การแจ้งรายการตามความในวรรคก่อน ถ้าสถานที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรี ให้แจ้งต่ออธิบดี ถ้าตั้งอยู่ในเขตจังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ จะยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอที่สถานที่ตั้งอยู่ก็ได้

มาตรา ๑๗๘ ในเดือนใด ผู้ค้าโภคภัณฑ์ส่งโภคภัณฑ์ออกนอกประเทศไทย หรือนำโภคภัณฑ์เข้ามาในประเทศไทย ให้แจ้งรายการส่งออกหรือนำเข้าซึ่งโภคภัณฑ์นั้นตามแบบที่อธิบดีกำหนด ภายในวันที่ ๒๐ ของเดือนถัดไป

การแจ้งรายการตามความในวรรคก่อน ถ้าสถานที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรี ให้แจ้งต่ออธิบดี ถ้าตั้งอยู่ในเขตจังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ จะยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอที่สถานที่ตั้งอยู่ก็ได้

มาตรา ๑๗๙ ให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์ยื่นคำขอจดทะเบียนค้าโภคภัณฑ์สำหรับสถานที่ทุกแห่ง ตามแบบที่อธิบดีกำหนด ภายในสามสิบวันนับแต่วันใช้บังคับบทบัญญัติในลักษณะนี้ หรือวันเริ่มเป็นผู้ค้าโภคภัณฑ์ หรือวันเริ่มมีสถานที่ใหม่แล้วแต่กรณี

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

การยื่นคำขอตามความในวรรคก่อน ถ้าผู้คำโทภคณัฒมีสถานที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรี ให้ยื่นต่ออธิบดี ถ้าตั้งอยู่ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ถ้าผู้คำโทภคณัฒมีสถานที่หลายแห่งในเขตจังหวัดเดียวกัน การยื่นคำขอ ให้แยกยื่นเป็นรายสถานที่

คำขอซึ่งต้องยื่นต่ออธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดดังกล่าวมาแล้ว ถ้าได้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอที่สถานที่ตั้งอยู่ ก็ให้ถือว่าได้ยื่นแล้ว

มาตรา ๑๘๐ เมื่อผู้คำโทภคณัฒได้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามความในมาตรา ๑๗๕ แล้ว ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ออกใบทะเบียนคำโทภคณัฒให้ โดยแยกเป็นรายสถานที่

มาตรา ๑๘๑ ถ้าใบทะเบียนคำโทภคณัฒสูญหาย ให้ผู้คำโทภคณัฒยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่สูญหาย ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๗๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

มาตรา ๑๘๒ ผู้ค้าโภคภัณฑ์ต้องแสดงใบทะเบียนหรือใบแทนใบทะเบียนค้าโภคภัณฑ์ไว้ ณ สถานที่โดยเปิดเผย

มาตรา ๑๘๓ ผู้ค้าโภคภัณฑ์เมื่อเลิกหรือโอนกิจการค้าโภคภัณฑ์ ให้แจ้งการเลิกหรือการโอนตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้ออกใบทะเบียนค้าโภคภัณฑ์ แล้วแต่กรณี ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันเลิกหรือโอน ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๗๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อผู้ค้าโภคภัณฑ์ได้แจ้งการเลิกหรือการโอนตามความในวรรคก่อนแล้ว และยังมีภาระการซื้อโภคภัณฑ์ที่จะต้องชำระอยู่อีก ให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์และผู้ชำระบัญชี หรือผู้โอนและผู้รับโอน แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในลักษณะนี้

มาตรา ๑๘๔ ก่อนได้ปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๗๓ หรือมาตรา ๑๘๓ ถ้าผู้ค้าโภคภัณฑ์ถึงแก่ความตาย หรือถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นผู้ไม่อยู่ ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาท ผู้อนุบาล ผู้

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

พิกัด ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้รับมอบอำนาจ หรือผู้ครอบครอง
ทรัพย์สิน แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติตามบทบัญญัติใน
ลักษณะ

มาตรา ๑๘๕ ให้ผู้คำเฝ้าภักดิ์ที่ทำบัญชีตามแบบที่อธิบดี
กำหนดแสดงรายการปริมาณภักดิ์ซึ่งมีอยู่ ได้มา และ
จำหน่ายไปตามความเป็นจริงเป็นรายวัน บัญชีดังกล่าวนี้ต้องทำ
ให้เสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีอยู่ ได้มา หรือจำหน่ายไป
ซึ่งภักดิ์เช่นนั้น และต้องเก็บไว้ไม่น้อยกว่าห้าปี

มาตรา ๑๘๖ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีตามลักษณะ
นี้ ให้อธิบดี โดยอนุมนตรีมนตรี มีอำนาจกำหนดวิธีการให้ผู้คำ
เฝ้าภักดิ์ปฏิบัติได้ วิธีการเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๘๗ ผู้คำเฝ้าภักดิ์ผู้ใดกระทำความผิดฐานหลักเลียง
หรือพยายามหลักเลียงการเสียภาษีการซื้อภักดิ์ที่ผิด กระทำ
ผิดบทบัญญัติในลักษณะนี้เกินกว่าหนึ่งครั้ง อธิบดีหรือผู้
ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งถอนใบทะเบียน
คำเฝ้าภักดิ์ของผู้คำเฝ้าภักดิ์เช่นนั้นได้

เล่ม ๓๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

เมื่อได้มีการส่งมอบใบทะเบียนค้าโภคภัณฑ์ตามความในวรรคก่อนแล้ว ผู้ค้าโภคภัณฑ์ยังคงจำหน่ายโภคภัณฑ์ต่อไปให้ถือเสมือนว่าผู้ค้าโภคภัณฑ์นั้นได้เริ่มเป็นผู้ค้าโภคภัณฑ์ใหม่ นับตั้งแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งถอน และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้ามีการซื้อขายโภคภัณฑ์ที่ต้องชำระในระหว่างระยะเวลานับตั้งแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งถอน จนถึงวันที่ได้รับใบทะเบียนค้าโภคภัณฑ์ใหม่ ให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์เสียเงินเพิ่มอีก ๒ เท่าของเงินภาษีการซื้อขายโภคภัณฑ์นั้น หรือเป็นเงิน ๒๐๐ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า เงินเพิ่มนี้ให้ถือเป็นเงินภาษีการซื้อขายโภคภัณฑ์

ถ้าระยะเวลาตั้งแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งถอนจนถึงวันที่ได้รับใบทะเบียนค้าโภคภัณฑ์ใหม่ตามความในวรรค ๒ นั้นเกินกว่าสามสิบวัน ให้คิดยอดเงินที่ต้องคำนวณเพื่อเสียเงินเพิ่มเพียงสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งถอน

มาตรา ๑๘๘ เมื่อมีเหตุอันสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ หรือท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือเวลาทำการของผู้ค้า

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

โภคภัณฑ์ และทำการตรวจสอบเพื่อให้ได้ทราบว่า ผู้ค้าโภคภัณฑ์ได้ปฏิบัติตามและเสียภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ถูกต้องหรือไม่ กับมีอำนาจเรียกและยึดเอกสารหรือหลักฐาน และออกหมายเรียกผู้ค้าโภคภัณฑ์หรือพยานหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาได้ส่วนได้

มาตรา ๑๔๙ การส่งหมายเรียกหรือหนังสืออื่นใดซึ่งมีถึงบุคคลใดตามลักษณะนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕๐ ในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าปรากฏว่าผู้ค้าโภคภัณฑ์มีโภคภัณฑ์ขาดหรือเกินกว่าจำนวนที่ลงไว้ในบัญชีที่กำหนดให้ทำ ตามความในมาตรา ๑๔๕ ให้ถือว่า โภคภัณฑ์เฉพาะส่วนที่ขาดหรือเกินจากบัญชีนั้น เป็นโภคภัณฑ์ที่หมดการซื้อแล้ว และยังมีได้เสียภาษี ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์เสียภาษีการซื้อโภคภัณฑ์จนครบ และเสียเงินเพิ่มอีก ๕ เท่าของเงินภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ เงินเพิ่มนี้ให้ถือเป็นเงินภาษีการซื้อโภคภัณฑ์

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

โทษกัณฑ์ส่วนที่เกินจากบัญชีตามความในวรรคก่อน ให้
นำลงรับในบัญชีตามความในมาตรา ๑๔๕ และถ้ามีการจำหน่าย
ต่อไป ให้เสียภาษีการซื้อโทษกัณฑ์ตามบทบัญญัติในลักษณะนี้

มาตรา ๑๔๑ ในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้า
ปรากฏว่าผู้ค้าโทษกัณฑ์ไม่ชำระภาษีการซื้อโทษกัณฑ์หรือชำระ
ไม่ครบถ้วน พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ค้าโทษกัณฑ์
ชำระภาษีการซื้อโทษกัณฑ์จนครบ และสั่งให้ชำระเงินเพิ่ม
อีก ๕ เท่าของภาษีการซื้อโทษกัณฑ์ที่ไม่ชำระหรือที่ขาด ภาษี
การซื้อโทษกัณฑ์และเงินเพิ่มตามความในมาตรานี้ ให้ชำระ
ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับคำสั่งของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ เงินเพิ่มนี้ให้ถือเป็นภาษีการซื้อโทษกัณฑ์

มาตรา ๑๔๒ การเรียกเงินเพิ่มตามความในมาตรา ๑๔๐
หรือมาตรา ๑๔๑ เนื่องจากการได้ส่วนหรือตรวจสอบของพนักงาน
เจ้าหน้าที่คดี โดยการกล่าวหาแจ้งความของบุคคลใด ๆ ซึ่งการ
กล่าวหาแจ้งความนั้นได้แสดงหลักฐานไว้ชัดแจ้งคดี เป็นเหตุ
ให้มีการเรียกเงินเพิ่มภาษื่อดังกล่าวได้แล้ว ให้เจ้าพนักงานผู้
รับเงินหักออกร้อยละ ๕๐ ของเงินเพิ่มที่เก็บได้ เป็นเงินสืบทน

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

รางวัล และให้อธิบดีมีอำนาจจ่ายให้แก่บุคคลผู้ตรวจพบ ผู้กล่าวหาแจ้งความ และเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้อง ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมนตรัฐมนตรี

มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดไม่ออกใบรับเงินค่าภาษีการช้อโภคภัณฑ์ หรือไม่ทำสำเนาเก็บไว้ตามความในมาตรา ๑๗๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๕๔ ผู้ใดไม่ยื่นรายการตามความในมาตรา ๑๗๓ หรือไม่แจ้งรายการช้อหรือจำหน่ายโภคภัณฑ์อันได้รับยกเว้นภาษีการช้อโภคภัณฑ์ตามความในมาตรา ๑๗๗ หรือไม่แจ้งรายการส่งออกหรือนำเข้าซึ่งโภคภัณฑ์ตามความในมาตรา ๑๗๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดไม่ยื่นคำขอจดทะเบียนค่าโภคภัณฑ์ตามความในมาตรา ๑๗๕ หรือไม่ปฏิบัติตามวิธีการที่อธิบดีกำหนดตามความในมาตรา ๑๗๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๕๖ ผู้ใดไม่ยื่นคำขอรับใบแทนตามความในมาตรา ๑๘๑ หรือไม่แสดงใบทะเบียนหรือใบแทนตามความ

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ในมาตรา ๑๔๒ หรือไม่แจ้งการเลิกหรือการโอนตามความใน
มาตรา ๑๔๓ หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามความในมาตรา ๑๔๔ มี
ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๔๗ ผู้ใดไม่ทำบัญชีแสดงรายการ หรือไม่เก็บ
บัญชีตามความในมาตรา ๑๔๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับ
ทั้งจำ

มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดรู้อยู่แล้วไม่อำนวยความสะดวก หรือ
ขัดขวางพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของ
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๑๔๘ มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน
หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๔๙ ผู้ใด

(๑) โดยรู้อยู่แล้ว หรือจงใจ แจ้งข้อความเท็จ หรือให้
ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำ
พยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีตาม
ลักษณะนี้ หรือ

ฉบับพิเศษ หน้า ๗๔

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

---

(๒) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกง
หรืออุบาย หรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกัน หลีกเลี่ยง
หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีตามลักษณะ

มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือ
จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บัญชีรายการขอโอกาส

ประเภท ที่	รายการโอกาส	อัตรา ร้อยละ ของราคา
๑	<p>ทองคำ ทองคำขาว เงิน นาก เพชร พลอย และเครื่อง รูปพรรณ</p> <p>ก. เครื่องรูปพรรณทองคำทองคำ ทองคำขาว เงิน นาก หรือส่วนผสมของวัตถุตั้งกล่าว</p> <p>ข. เพชร พลอย ที่ทำเป็นรูปพรรณ</p> <p>ค. เครื่องรูปพรรณประดับด้วยเพชร พลอย</p> <p>ง. เครื่องประดับที่ทำเทียมเครื่องรูปพรรณดังกล่าว ใน ก. และ ค.</p>	<p>๕</p> <p>๑๐</p> <p>๑๐</p> <p>๑๐</p>

ประเภท ที่	รายการโรคภัยไข้เจ็บ	อัตรา ร้อยละ ของราคา
๒	<p>หมายเหตุ คำว่า “เพชร พลอย” หมายความว่า “ความตลอดถึงทัพบก มรดก บุษราคัม โกเมน โอปอล นิล เพทาย ไพฑูรย์หยก ไข่มุก และอัญมณีที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ของที่ต้องใช้กับไฟฟ้าหรือนามนเชอเพลิ่งหรือแก๊ส</p>	๕
	ก. ตู้เย็นหรือเครื่องทำความเย็น	
	ข. พัดลม	
	ค. เครื่องซักผ้า	
	นาฬิกา รวมหนังสือที่ติดอยู่กับนาฬิกา	
๓	ก. นาฬิกาที่เรือนเป็นทองหรือนามกทองหมดหรือบางส่วน	๕
	ข. นาฬิกาที่ประดับด้วยโรคภัยไข้เจ็บประเภทที่ ๑ ข.	

ประเภท ที่	รายการโรคภัยไข้เจ็บ	อัตรา ร้อยละ ของราคา
๔	<p><u>เครื่องบรรเลง</u></p> <p>ก. เครื่องบรรเลงเครื่องเล่นจานเสียงด้วย ข. หีบเสียง เครื่องเล่นจานเสียงหรือเครื่องขยายเสียง ค. จานเสียง</p>	<p>๕</p> <p>๕</p> <p>๕</p>
๕	<p><u>เครื่องถ่ายภาพและเครื่องฉายภาพ</u></p> <p>ก. กล้องถ่ายภาพยนต์</p> <p>ข. กล้องถ่ายภาพ</p> <p>ค. ฟิล์มสำหรับถ่ายภาพหรือภาพชนิดที่กลั่นตัวยังไม่ได้ ถ่าย</p> <p>ง. เครื่องฉายภาพหรือภาพยนต์</p>	<p>๕</p> <p>๕</p> <p>๕</p> <p>๕</p>

ประเภท ที่	รายการโคกกันเฒ่า	อัตรา ร้อยละ ของราคา
	จ. เครื่องขยายเสียงอัด หรือพิมพ์รูป ภาพยนต์และฟิล์ม ฉ. อุปกรณ์ของสิ่งต่าง ๆ ตาม ก. ถึง จ.	๕
๖	<u>รถยนต์และรถก่อน</u> ก. รถยนต์ทุกชนิดรวมทั้งส่วนประกอบที่ติดอยู่กับรถ ยন্ত্রนั้น เวนรถยนต์บรรทุก ข. รถจักรยานยนต์ทุกชนิดรวมทั้งส่วนประกอบที่ติดอยู่ กับรถนั้น	๑๐
๗	<u>น้ำมันเชื้อเพลิง</u> <u>น้ำมันเบนซิน</u>	๑๐

ฉบับพิเศษ หน้า ๗๕

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

มาตรา ๕๔ บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันใช้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี